

Буковинський Вісник

державної служби та
місцевого самоврядування

Офіційна хроніка

Державне управління

Місьцеве самоврядування

Наукова думка

Перепідготовка та
підвищення кваліфікації

Статистика, факти, події

№2/2016

Засновник

Чернівецький регіональний центр
перепідготовки та підвищення кваліфікації
працівників органів державної влади,
органів місцевого самоврядування,
державних підприємств,
установ та організацій

Свідоцтво про реєстрацію
ЧЦ № 302 від 25.10.2005

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

голова: ЯРМИСТИЙ М. В., директор Чернівецького регіонального центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій;
заступник голови: ГАКМАН С.М., заступник директора-начальник науково-дослідного відділу Чернівецького регіонального центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій;
відповідальний секретар: ХАЛAVKA Л. В., начальник редакційно-видавничого відділу Чернівецького регіонального центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій;
члени редакційної колегії:
БУРКУТ І.Г., доцент кафедри політології та державного управління Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича, кандидат історичних наук;
КРУГЛАШОВ А. М., професор, доктор політичних наук, завідувач кафедри політології та державного управління Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича;
ЛЕНЬКОВ М.І., т.в.о. начальника Управління державної служби Голодержслужби України у Чернівецькій області;
МАКСИМЕЦЬ Д.С., директор видавництва «БукРек», заслужений журналіст України
СКАБ М. С., професор філологічного факультету Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича;
СМОЛДИРЕВА Т.П., в.о. голови ОО НСЖУ, асистент кафедри журналістики філологічного факультету Чернівецького національного університету;
УНГУРЯНУ В. М., начальник інформаційно-аналітичного відділу Чернівецької обласної ради;
ФІСАНОВ В.П., завідувач кафедри міжнародної інформації Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича, доктор історичних наук, професор;
ПАВЛЮК М.В. - депутат Чернівецької обласної ради VI скликання, кандидат політичних наук
ПАСКАР О.Є. - заступник Чернівецького міського голови з питань діяльності виконавчих органів ради

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
58001, Чернівці,
вул. Героїв Майдану, 5/52,
Тел/факс: (0372) 552903
E-Mail: buk-visnyk@email.ua

Редакція зберігає за собою право скорочувати й редагувати подані текстові оригінали. Журнал може друкувати матеріали, не поділяючи думки автора. Статті не рецензуються та не повертаються. За точність наведених даних відповідають автори. Передрук матеріалів – тільки з дозволу редакції.
Періодичність виходу журналу – 4 номери на рік

У номері:

Офіційна хроніка

Чернівецьку область з робочим візитом відвідав Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман.....3

Міністр культури України Євген Нищук взяв участь у святкових заходах з нагоди 75-річчя від дня народження Івана Миколайчука.....5

В обласній державній адміністрації відбулися кадрові зміни.....6

Державне управління

Михайло Ленюков: Роль Національного агентства України з питань державної служби та її територіальних органів в імplementації Закону України «Про державну службу».....8

Підбито підсумки І туру Всеукраїнського конкурсу «Кращий державний службовець».....10

Ольга Гришин-Гришук: Соціальна робота з сім'ями, які перебувають у складних життєвих обставинах.....11

Розглянуто досвід та перспективи втілення нового законодавства України про державну службу.....15

Місьцеве самоврядування

Євген Прокопець: Громади, які не об'єдналися, на сьогодні у програті.....17

Іван Верстюк: Маємо широкі можливості для розвитку рекреаційного туризму.....20

Василь Падурі: Півроку на посаді: перші результати.....21

Петро Чебан: Пріоритетні напрямки - залучення додаткових коштів та створення нових робочих місць.....23

Наукова думка

Валентина Богатирець: Англійська мова як інструмент розвитку комунікативного простору України.....26

Вікторія Чебан: Децентралізація: нові можливості для територіальних громад.....32

Громадянське суспільство

Наталія Гусак: Мешканці міста мають бути активними у вирішенні своїх проблем.....35

Анна Статна: Пласт - це не просто організація, це життя.....39

Світлана Шиян: наше завдання - допомогти адаптуватись переселенцям...45

Перепідготовка та підвищення кваліфікації

Новообрані секретарі сільських та селищних рад: актуальні питання у роботі.....48

Інформація про підвищення кваліфікації працівників органів державної влади та посадових осіб органів місцевого самоврядування у I півріччі 2016 р...

Статистика. факти. події

Об'єднані територіальні громади мають усі правові підстави для ефективного використання коштів субвенції при реалізації власних проектів.....19

Державний службовець категорії «А» не може бути депутатом місцевої ради.....25

Науковці, представники владних структур та представники громадських організацій спільно розглянули питання взаємодії «влада-громада».....34

Вийшло в друк нове видання - газета «Радник старости».....38

10 червня Чернівецьку область з робочим візитом відвідав Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман. В рамках візиту Глава Уряду запусив третій гідроагрегат Дністровської гідроакумулюючої електростанції. Спільно з Володимиром Гройсманом ГАЕС відвідали Віце-прем'єр-міністр України – Міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Геннадій Зубко, Віце-прем'єр-міністр України Володимир Кістіон, представники Міністерства енергетики та вугільної промисловості України, народні депутати України, генеральний директор ПАТ «Укргідроенерго» Ігор Сирота. Прем'єр-міністр провів нараду щодо енергетичного потенціалу Об'єднаної енергосистеми України.

Також в рамках офіційного візиту Володимир Гройсман зустрівся з представниками крайової влади, керівниками Сокирянського району, головами об'єднаних територіальних громад та сільськими головами, спільно з якими обговорив проблемні питання щодо об'єднання територіальних громад.

У ЛИПНІ УРЯД ПРЕДСТАВИТЬ ПРОГРАМУ РОЗВИТКУ ГІДРОЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ, ЩО ДОЗВОЛИТЬ ЗА 10 РОКІВ ЗБІЛЬШИТИ ЇЇ ПОТЕНЦІАЛ МАЙЖЕ УДВІЧІ, - ВОЛОДИМИР ГРОЙСМАН НА ДНІСТРОВСЬКІЙ ГАЕС

Уряд у липні представить десятирічну програму розвитку гідроенергетики в Україні, що дозволить майже удвічі збільшити її питому вагу у виробленні електроенергії країни. Про це заявив Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман під час спілкування із журналістами на Дністровській ГАЕС у м. Новодністровськ у рамках робочого візиту до Чернівецької області 10 червня.

«Сьогодні на цій нараді ми прийняли таке рішення: Мінпаливенерго, «Укргідроенерго» на Уряд внесуть чітку програму у липні місяці на розвиток гідроенергетики в Україні на десять років. Це означає, що протягом десяти років будуть відкриватися нові такі агрегати, які будуть забезпечувати виробництво якісної, безпечної електроенергії для України», - заявив Володимир Гройсман.

Прем'єр-міністр зазначив, що обсяги виробленої в Україні гідроелектроенергії можуть бути збільшені майже удвічі. «Питома вага в балансі вироблення енергії в Україні гідроенергетики - 8,6%. Маємо потенціал нарощення до 15,5%. Це означає, що за 10 років ми маємо досягти цього показника. Атомна електроенергетика, гідро-, беззаперечно, буде залишатися питома вага і теплової енергії. І треба розвивати альтернативну: сонце, вода і так далі», - зауважив він.

Збільшення питомої ваги гідроелектроенергії

покращить структуру формування ціни на електроенергію в Україні, зазначив Володимир Гройсман.

«Питома вага поки що невелика цієї енергії - 8%, трошки більше, - тому впливати на загальну ціну дуже важко. Але нарощення такої енергетики, економія, яка виникає і по газу, і по вугіллю, в перспективі змінить структуру формування ціни на електроенергію, і ця структура стане більш прийнятною», - зазначив він.

Прем'єр-міністр нагадав, що на Дністровській ГАЕС був підключений третій гідроагрегат. «Те, що ми сьогодні нарощуємо потужності гідроенергетики говорить про те, що ми виробляємо альтернативну енергетику, що є дуже важливо для нашої енергонезалежності», - зазначив він. Володимир Гройсман також зауважив, що об'ємів виробленої на підприємстві електроенергії достатньо, щоби забезпечити потреби чотирьох областей України.

Голова Уряду підкреслив важливість розвитку української гідроелектроенергетики для забезпечення енергонезалежності України та розвитку національної економіки. Уряд буде розвивати українську гідроенергетику для досягнення цих цілей, зазначив він.

Джерело: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=249106109&cat_id=244274130

ВОЛОДИМИР ГРОЙСМАН: КІНЦЕВА МЕТА РЕФОРМИ З ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ - САМОДОСТАТНЯ ГРОМАДА, ЩО СПРОМОЖНА ЯКІСНО БЕЗ ДОПОМОГИ ДЕРЖАВИ НАДАВАТИ ПОСЛУГИ ГРОМАДЯНАМ

Уряд продовжить делегування повноважень на місця, що дозволить забезпечити самодостатність громад та їх здатність надавати громадянам якісні послуги. Про це заявив Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман, відкриваючи нараду з обговорення проблемних питань об'єднання територіальних громад на прикладі Сокирянського району Чернівецької області 10 червня.

«Зараз нам треба утримувати той темп, який ми взяли, вирішити усі технічні питання і продовжувати створення самодостатніх громад. Я дуже хочу, щоби самодостатні громади були здатні: перше, отримати напряду податки, які будуть забезпечувати розвиток економіки. Друге, ви маєте отримати усі необхідні повноваження щодо управління землею, щодо реєстрації майна, бізнесу. Всі інші послуги, які надає держава, мають бути делеговані вам: РАГС, МРЕВ і так далі. Це шлях, яким ми сьогодні йдемо», - заявив Володимир Гройсман.

Голова Уряду зауважив, що реформа з децентралізації вже показала позитивні результати, зокрема у результаті розпочатої фінансової децентралізації значно зросли надходження до місцевих бюджетів. За його словами, ці ресурси збільшують можливості громад щодо вирішення нагальних потреб.

Прем'єр-міністр висловив сподівання, що реформа з децентралізації забезпечить належні умови для надання на місцях якісної, конкурентної освіти. Для цього потрібно забезпечити високу якість персоналу та повний цикл навчання, зазначив він.

Також має бути збільшена кількість дитячих садочків, забезпечена висока якість надання медичних послуг. Потрібно розвивати інфраструктуру, провадити ремонт доріг та заходи з енергозбереження, зазначив Голова Уряду.

Крім того, важливо, щоби керівництво громад дбало про розвиток місцевої економіки та малий бізнес, наголосив він.

За його словами, центри адміністративних послуг громад мають бути орієнтовані на людей, а громадяни мають отримувати адміністративні послуги якісно та швидко.

«Відповідь тільки одна - самодостатня громада має бути спроможна без допомоги держави надавати ці послуги. Це є кінцева мета нашої спільної з вами реформи», - підкреслив Володимир Гройсман.

Голова Уряду зазначив, що об'єднання громад підвищуватиме їхню спроможність у вирішенні нагальних проблем, а самодостатність громад після об'єднання буде збережена.

«Чим об'єднана громада більша - тим краще. Це дасть можливість більше заробляти грошей і надавати якісніші послуги. Чим більші ви - тим сильніші», - зауважив він.

У рамках робочої поїздки до Чернівецької області Володимир Гройсман ознайомився із роботою Сокирянської Центральної районної лікарні та поспілкувався із жителями м. Сокиряни.

Джерело: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=249106952&cat_id=244274130

МІНІСТР КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ ЄВГЕН НИЩУК ВІДВІДАВ БУКОВИНУ, ЩОБ ВЗЯТИ УЧАСТЬ У СВЯТКОВИХ ЗАХОДАХ З НАГОДИ 75-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ІВАНА МИКОЛАЙЧУКА

Дух народу через мистецтво. У селі Чорторія Кіцманського району Чернівецької області розгорнувся широкомасштабний фестиваль “На гостини до Івана”. Міцєві майстри – з вишивки, гончарства, писанкарства, ковальства, різьби по дереву на Алеї Майстрів презентували свою вишукані народні вироби – як сучасні, так і автентичні, а численні народні та аматорські колективи – підготували яскраву мистецьку програму одразу на кількох майданчиках, розміщених по селу. Тут же, просто неба, на екранах гостям фестивалю продемонстрували фрагменти фільму “Білий птах з чорною ознакою” за участі Івана Миколайчука.

Основні ж заходи розгорнулися біля Мистецько-меморіального музею-садиби Івана Миколайчука. Студенти театрального гуртка Чернівецького медичного університету підготували для гостей села театралізовану композицію “Життєвий шлях Івана Миколайчука”.

“Душа тішиться, перебуваючи сьогодні у такому символічному місці” – сказав Міністр культури України Євген Нищук, звертаючись до Марії Миколайчук – української співачки, фольклористки, акторки, народної артистки України та дружини Івана Миколайчука.

“Я пригадую розповіді колег про гостинність родини Миколайчуків, як завжди були відкриті їх двері для колег, акторів, режисерів, сценаристів, побратимів. Від того ще більш символічно, як ця традиція живе і нині – ця віддача Іванової любові до всіх тепер в усміхнених місцевих мешканцях, у білих рушниках та короваях просто біля хат. Фізично його немає з нами, але, певен, його душа тішиться з неба, коли всі йдуть на гостини до Івана. Так, як він цього завжди хотів” – зазначив Євген Нищук.

“Наше спільне завдання зараз - ту велику традицію українського поетичного кіноповернути таким чином, зокрема, подарувати нове життя нашим національним кіностудіям, які зараз, нажаль, фактично пустують. Це та справа, заради якої працював та жив Миколайчук, заради чого боровся із забо-

ронами, коли чинив супротив неможливості втілити в життя сценарій до фільму. Це та його справа, яка має продовжувати жити”.

Міністр також відзначив важливість присутності на заході представників місцевої влади, дипломатичного корпусу, а також широкої мистецької та кіно-громадської з усієї України. Зокрема, пам’ятні заходи відвідала Народна артистка України Лариса Кадочніка, Голова спілки кінематографістів України Сергій Тримбач, голова Національної кіностудії художніх фільмів Олесь Янчук, голова Товариства “Просвіта” Павло Мовчан, кінорежисер Роман Балаян. Останній підкреслив – Іван Миколайчук – справді видатна постать і, якби не обставини, в яких він жив та працював, хід історії розвитку українського кіно міг бути зовсім іншим.

“Якщо б свого часу тодішнє керівництво нашої країни дало можливість Миколайчуку зняти, зокрема, “Небилиці про Івана” – то у нас набагато раніше б з’явився свій Емір Кустуриця. Але вони не дали з’явитись Еміру Кустуриці з Чорторії”.

Вже восени до Дня українського кіно – національного професійного свята працівників кінематографії, яке відзначається щорічно у другу суботу вересня, на державному рівні заплановано втілити ще ряд культурних ініціатив, які, зокрема, і в сучасний, актуальний спосіб донесуть сучасникам велич постаті Івана Миколайчука.

Джерело: http://mincult.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=245106251&cat_id=244895180

В ОБЛАСНІЙ ДЕРЖАВНІЙ АДМІНІСТРАЦІЇ ВІДБУЛИСЯ КАДРОВІ ЗМІНИ

Як інформує прес-служба ОДА, 28 квітня 2016 року Сенчука Руслана Івановича звільнено з посади заступника голови – керівника апарату обласної державної адміністрації. 29 квітня Руслана Сенчука розпорядженням Президента України №187/2016-рп призначено головою Вижницької районної державної адміністрації.

29 квітня 2016 року Богатириця Ігоря Миколайовича призначено на посаду заступника голови обласної державної адміністрації.

29 квітня 2016 року Стецевича Олега Івановича призначено на посаду заступника голови – керівника апарату обласної державної адміністрації.

Богатириць Ігор Миколайович

Біографічна довідка:

Народився 9 травня 1966 року в селі Драчинці Кіцманського району Чернівецької області. Освіта: повна вища. У 1990 році закінчив Чернівецький державний університет, спеціальність «Прикладна математика», математик. У 2003 році – Чернівецький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету, спеціальність «Облік і аудит», економіст з обліку і аудиту. У 2012 році, Буковинський державний фінансово-економічний університет, спеціальність «Державна служба», магістр державної служби.

29 квітня 1994 року прийняв Присягу державного службовця.

Трудова діяльність:

07.1984 – 05.1986: служба в Збройних Силах;

08.1990 – 02.1993: інженер-програміст Чернівецької філії Київського інституту автоматики;

02.1993 – 07.1994: економіст I категорії, провідний економіст бюджетного відділу фінансового управління Чернівецької обласної

державної адміністрації;

07.1994 – 10.1995: провідний економіст бюджетного відділу фінансового управління Чернівецької обласної ради;

10.1995 – 10.1998: провідний економіст, головний економіст, заступник начальника бюджетного відділу фінансового управління Чернівецької обласної державної адміністрації;

10.1998 – 11.2005: заступник начальника управління-начальник відділу контролю у сфері виконавчої влади контрольно-ревізійного управління в Чернівецькій області;

11.2005 – 10.2007: заступник начальника управління-начальник відділу контролю у сфері органів влади контрольно-ревізійного управління в Чернівецькій області

10.2007 – 03.2008: заступник начальника управління-начальник відділу інспектування бюджетних коштів в системі державного управління загального характеру контрольно-ревізійного управління в Чернівецькій області;

03.2008 – 01.2012: заступник начальника контрольно-ревізійного управління в Чернівецькій області

01.2012 – 03.2012: в.о. заступника начальника, в.о. першого заступника начальника Державної фінансової інспекції в Чернівецькій області

03.2012 – 01.2016: перший заступник начальника Державної фінансової інспекції в Чернівецькій області;

01.2016 – 04.2016: директор Департаменту фінансів Чернівецької обласної державної адміністрації.

Стецевич Олег Іванович**Біографічна довідка:**

Народився 11 серпня 1957 року в селі Рудки Борщівського району Тернопільської області. Освіта: повна вища. У 1979 році закінчив Чернівецький державний університет, за фахом – математик, викладач; у 1997 році – Чернівецький державний університет імені Юрія Федьковича, правознавство, юрист.

1 грудня 1994 року прийняв Присягу державного службовця.

Загальний стаж роботи – понад 35 років, стаж державної служби – понад 32 роки

Трудова діяльність:

08.1979 – 03.1980: вчитель математики середньої школи № 19 м. Чернівців;

03.1980 – 06.1980: секретар комісії у справах неповнолітніх Садгирського райвиконкому м. Чернівців

06.1980 – 06.1982: служба в Збройних силах;

06.1982 – 08.1983: відповідальний секретар комісії у справах неповнолітніх, Садгирського райвиконкому м. Чернівців;

08.1983 – 11.1985: інструктор Садгирського райвиконкому м. Чернівців;

11.1985 – 03.1993: інструктор, заступник завідувача організаційним відділом секретаріату Чернівецької обласної Ради народних депутатів;

03.1993 – 05.1994: начальник управління приватизації та комунальної власності при Чернівецькій обласній Раді народних депутатів;

05.1994 – 07.2009: голова Чернівецького обласного територіального відділення Анти-монопольного комітету України;

08.2010 – 01.2013: юрист ТОВ «БУК ЛТД», м. Чернівці;

04.2013 – 03.2014: помічник-консультант народного депутата України;

03.2014 – 04.2016: секретар виконавчого комітету Чернівецької міської ради

**РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ №187/2016-РП
ПРО ПРИЗНАЧЕННЯ Р.СЕНЧУКА ГОЛОВОЮ ВИЖНИЦЬКОЇ РАЙОННОЇ
ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ**

Призначити СЕНЧУКА Руслана Івановича головою Вижницької районної державної адміністрації Чернівецької області.

Президент України
П.ПОРОШЕНКО

29 квітня 2016 року

МИХАЙЛО ЛЕНЬКОВ,
*заступник начальника Міжрегіо-
 нального управління Національного
 агентства України з питань
 державної служби у Чернівецькій,
 Івано-Франківській та Тернопільській
 областях*

РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОГО АГЕНТСТВА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ТА ЇЇ ТЕРИТО- РІАЛЬНИХ ОРГАНІВ В ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ДЕРЖАВНУ СЛУЖБУ»

З 10 грудня, від моменту прийняття нового Закону України «Про державну службу», і до 1 травня – моменту набуття його чинності, зміст цього законодавчого акта уже став широко відомим державним службовцям та усім зацікавленим, доведений до громадськості через засоби масової інформації, спеціалізовані видання, організаційну та роз'яснювальну роботу. Суттєву роль у цьому відіграло і продовжує відігравати Національне агентство України з питань державної служби та її територіальні органи, адже саме вони у першу чергу зацікавлені в тому, щоб положення Закону якомога швидше дійшли до тих, хто має їх впроваджувати і виконувати – державних службовців.

26-27 квітня на базі Національного агентства України з питань державної служби було проведено розширену нараду-семинар, у якій взяли участь керівники та заступники територіальних органів Нацдержслужби, керівники служб персоналу центральних органів виконавчої влади – всіх міністерств, відомств, а також зацікавлені особи. Два дні ми плідно працювали, заслухали велику кількість виступів, повідомлень, практичних роз'яснень. Відверто кажучи, ми навіть спочатку розгубилися, не знаючи, як справитися з цим масивом інформації, однак, уже повернувшись із Києва,

усвідомили цю всю відповідальність, весь зміст цієї величезної за обсягом роботи і вже на регіональному рівні, не відкладаючи, почали проводити аналогічні заходи.

Так, 12 травня наш регіональний офіс чи не один з перших в Україні організував та провів за сприяння і участі обласної державної адміністрації регіональну нараду-семинар для керівників апаратів та кадрових служб районних державних адміністрацій, керівників структурних підрозділів обласної державної адміністрації та відділів її апарату. Участь у заході взяло понад 150 осіб – абсолютно зацікавлених людей, які хотіли почути про механізм імплементації Закону України «Про державну службу». Подібні наради відбулися і відбуваються зараз в усіх підрозділах міжрегіональних управлінь.

Питання щодо впровадження законодавства про державну службу практично щодня розглядаються під час надання методично-консультаційної допомоги органам виконавчої влади і при проведенні територіальними органами перевірок діяльності районних державних адміністрацій з питань дотримання законодавства про державну службу.

Спільні комунікативні заходи з цією метою проводимо із Чернівецьким регіональним центром перепідготовки та підвищення

кваліфікації працівників органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Аналогічна робота здійснюється і нашими колегами в Івано-Франківській та Тернопільській областях. Квінтесенція таких заходів – не просто довести інформацію, а пояснити, дати людям усвідомити цей механізм імплементації закону.

Після проведення наради в державних органах розпочалася конкретна робота із впровадження положень Закону. Найперше і найголовніше завдання, яке стоїть сьогодні перед обласною і районними державними адміністраціями та територіальними органами центральних органів виконавчої влади і має бути реалізоване до першого червня – це виокремлення з переліку усіх посад тих, що виконують функції з обслуговування. Це дуже болюче питання для кожного державного органу, адже за кожною посадою стоїть жива людина.

Керівник спільно із службою персоналу попередньо вивчають, чи всі працівники державних органів на момент набрання чинності Закону України «Про державну службу» виконують функції держави, передбачені його першою статтею. У цій статті Закону зазначено, що державна служба – це публічна професійна політично неупереджена діяльність із практичного виконання завдань і функцій держави. Йдеться, зокрема, про сім напрямків, які характеризують зміст державної служби: це аналіз державної політики на загальнодержавному, галузевому і регіональному рівнях та підготовка пропозицій стосовно її формування, у тому числі розроблення та проведення експертизи проектів програм, концепцій, стратегій, проектів законів та інших нормативно-правових актів, проектів міжнародних договорів; забезпечення реалізації державної політики, виконання загальнодержавних, галузевих і регіональних програм, виконання законів та інших нормативно-правових актів; забезпечення надання доступних і якісних адміністративних послуг; здійснення державного нагляду та контролю за дотриманням законодавства; управління державними фінансовими ресурсами, майном та

контроль за їх використанням; управління персоналом державних органів; реалізація інших повноважень державного органу, визначених законодавством.

Ці положення накладаються на кожен посадову інструкцію, і якщо в ній відображено хоча б одне з таких завдань, посадовець залишається в системі державної служби. Якщо перелік функцій не відповідає зазначеному, посада виводиться за межі державної служби і вводиться до переліку посад, які виконують функції з обслуговування. Далі ці переліки подаються нам, у регіональний офіс міжрегіонального управління для розгляду, аналізу і затвердження. Така процедура проводиться у всіх областях. У випадку невідповідності ми повертаємо документи на доопрацювання. Робота вже розпочалася, вона дуже напружена, копітка і супроводжується численними зверненнями та запитаннями.

Нам самим іноді доводиться додатково шукати відповіді в законодавстві. Не знаємо чогось – звертаємось по допомогу до юристів Національного агентства з питань державної служби. Тобто робимо все, щоб у максимально стислі терміни і водночас якісно провести цю першочергову роботу. Чому це важливо? Тому що далі на підставі цих затверджених переліків посад орган розробляє структуру, штатні розписи, а це, у свою чергу, пов'язано із фінансовими питаннями, зокрема визначенням посадових окладів. Зважаючи на це, у нас зараз дуже насичений графік, ми щоденно ведемо прийом відповідних документів, надаємо консультації.

Варто зазначити, що зараз на особливому контролі Нацдержслужби і її територіальних органів звернення державних органів щодо розбіжностей в розумінні і застосуванні окремих норм закону. Цій темі я навіть присвятив спеціальний виступ на нараді-семінарі в обласній державній адміністрації. До Національного агентства України з питань державної служби і до її територіальних органів почали надходити численні звернення, в яких керівники державних органів, державні службовці, а також представники інститутів

громадянського суспільства акцентують увагу на тому, що окремі положення закону не зовсім чітко відтворюють зміст діяльності органів державної виконавчої влади, незрозумілі або читаються двозначно, і тому потрібні додаткові роз'яснення.

Із огляду на це ще на початку квітня з ініціативи Нацдержслужби спільно із зацікавленими міністерствами та відомствами, профільним парламентським комітетом було вироблено узгоджену позицію, напрацьовано і підготовлено до прийняття Верховною Радою проекту закону про внесення змін до чинного Закону України «Про державну службу». Проект зареєстровано за № 4370. З трибуни в Києві було заявлено, що він має бути прийнятий 10-12 травня, однак поки цього ще не зроблено. Ми всі чекаємо прийняття цього проекту, чекаємо змін, тому що там прописані ключові моменти, роз'яснення окремих положень і окре-

мих нюансів, на які звертають у вагу і державні службовці, і громадськість, і засоби масової інформації. Зокрема, у законопроекті прописана роль такої ключової фігури як керівник апарату, чого немає у чинному Законі України «Про державну службу», роз'яснено питання щодо статті 10, де йдеться про політичну неупередженість державних службовців категорії «А» тощо. Власне, свій робочий день я щодня розпочинаю із перегляду інформації, чи заслуханий цей законопроект.

Деякі роз'яснення були зроблені Нацдержслужбою, але вони більше превентивного характеру. І нам справедливо дорікають, що ці положення не підтверджені законодавчо. Саме тому ми сподіваємося, що вже найближчим часом анонсований законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про державну службу» таки буде прийнято.

ПІДБИТО ПІДСУМКИ ІІ ТУРУ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО КОНКУРСУ «КРАЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ СЛУЖБОВЕЦЬ»

Оргкомітетом з проведення щорічного Всеукраїнського конкурсу «Кращий державний службовець» у Чернівецькій області підбито підсумки його ІІ туру, що відбувся напередодні. Переможцями ІІ туру Конкурсу визнано:

- у номінації «Кращий керівник» серед державних службовців обласної державної адміністрації – Тараса Романка, начальника управління суспільних комунікацій Чернівецької обласної державної адміністрації, серед державних службовців районних державних адміністрацій – Юлію Королюк, завідувача сектору внутрішньої політики та доступу до публічної інформації апарату Вижницької райдержадміністрації;

- у номінації «Кращий спеціаліст» серед державних службовців районних державних адміністрацій – Міну Павалакі, головного спеціаліста відділу освіти, молоді та спорту Герцаївської райдержадміністрації. Оргкомітетом прийнято рішення не визначати переможця в цій номінації з числа державних службовців Чернівецької обласної державної адміністрації.

Лауреатами ІІ туру Конкурсу стали: Катерина Пеліховська – начальник фінансового управління Заставнівської райдержадміністрації; Олександра Танасійчук – головний спеціаліст відділу економічного розвитку і торгівлі Вижницької райдержадміністрації.

Учасники ІІ туру Всеукраїнського конкурсу «Кращий державний службовець» отримали сертифікати про підвищення кваліфікації за програмою «Державне управління та державна служба» в рамках Конкурсу.

Оргкомітет щиро вітає переможців та учасників ІІ туру конкурсу «Кращий державний службовець» і бажає подальших успіхів у піднесенні авторитету державної служби.

Відзначення переможців ІІ туру Конкурсу відбулося 23 червня під час урочистостей з нагоди Дня державної служби.

ОЛЬГА ГРИШИН-ГРИЩУК,

директор Чернівецького обласного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді

СОЦІАЛЬНА РОБОТА З СІМ'ЯМИ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ У СКЛАДНИХ ЖИТТЄВИХ ОБСТАВИНАХ

Держава – це велика сім'я, а сім'я – це маленька держава. Такого висновку дійшов ще в V ст. до нашої ери китайський філософ Конфуцій.

За визначенням І.Трубавіної, сім'я – це соціально-педагогічний інститут та особлива соціальна система, яка є підсистемою суспільства й включає в себе інші підсистеми (членів сім'ї); це мала соціальна група, первинний контактний колектив. Основними ознаками сім'ї є шлюбні, міжпоколінні, кровні, встановлені зв'язки між членами сім'ї; родинні почуття, почуття безпеки, захищеності, любові, поваги; спільний побут і проживання членів сім'ї; наявність певних функцій у суспільстві (видів життєдіяльності сім'ї), прав сім'ї у суспільстві й прав членів сім'ї в родині, обов'язків членів сім'ї стосовно один одного та відповідальність перед суспільством за своїх членів.

Сім'я є тим первинним осередком, який має особливе значення в житті кожної людини, забезпечує її захист і соціалізацію, формує моральні основи, емоційний світ дитини, громадянську свідомість та самосвідомість. Цілий ряд досліджень вказує на те, що сім'я, як соціальний інститут, сьогодні перебуває у стані гострої кризи. Однак, незважаючи на напружену соціально-економічну атмосферу, у більшості українців саме сім'я та родина залишається на важливому місці в ієрархії

життєвих потреб людини.

Виконуючи певні функції, сім'я забезпечує свою життєздатність. Розрізняють: економічну (заробіток, витрати, розподіл грошей, планування бюджету); репродуктивну (народження дітей, планування сім'ї, небажана вагітність); рекреативну (відпочинок після роботи, відпустка, дозвілля); господарську (турбота про дім, підтримка порядку й чистоти, догляд за житлом, санітарно-гігієнічні норми); соціалізуючу (соціальні вміння, освіта, професія, соціальні навички); терапевтичну (взаємопідтримка, ідентичність) функції сім'ї. Сім'я, яка належним чином виконує свої функції, називається здоровою. Її основними ознаками є: згуртованість; відкритість для встановлення нових стосунків; інтимність; оптимізм і турбота; здатність самостійно вирішувати завдання свого розвитку; ідентичність; готовність до зміни ролей; залучення всіх членів до ухвалення сімейних рішень тощо.

Успішність соціальної роботи з сім'єю залежить від урахування рівня її здатності виконувати ті чи інші функції, а також від типу сім'ї. Існує багато підходів до визначення типів сімей. Зокрема, відповідно до соціально-педагогічного підходу, сім'ї класифікують за:

- структурою (повна, неповна);
- матеріальною забезпеченістю (з дуже високим матеріальним статком;

із високим матеріальним статком, із середнім матеріальним статком; із низьким матеріальним статком чи малозабезпечена сім'я);

- місцем проживання (міська, сільська);
- сімейним станом (дискантна, позашлюбна, молода, зріла);
- кількістю і наявністю дітей (бездітна, малодітна, багатодітна);
- якістю сімейних взаємин (опікунська, прийомна, благополучна, конфліктна, аморальна тощо).

Водночас слід зазначити, що іноді сім'ю можна віднести до різних типів, залежно від того, під яким кутом зору розглядати її функціонування.

Труднощі сімейного виховання і причини, що викликають зниження виховного потенціалу сім'ї, вивчаються соціологами, психологами, педагогами. Результати проведених досліджень вказують на існування певних чинників, що зумовлюють суперечності та складності у внутрішньосімейних взаєминах між дітьми і дорослими, не зважати на які було б прикрою помилкою.

Проблеми сучасних сімей – найрізноманітніші: нестабільність шлюбу, нестійкість сім'ї, неповні сім'ї; розрив вікових, а також інтелектуальних та інших рівнів сім'ї, руйнування традицій сімейного виховання; формалізація стосунків дорослих членів родини з дитиною внаслідок зайнятості батьків; дефіцит чоловічого впливу на виховання дітей, водночас висока завантаженість жінок виробничими та економічно-господарськими, побутовими справами; педагогічна та психологічна неосвіченість дорослих членів сім'ї; дестабілізуючий вплив пияцтва та алкоголізму, цинізму та бездуховності на стійкість сімейних стосунків; значне і різке скорочення міжсімейних, міжособистих і навіть внутрішньосімейних контактів, зниження контактності, здатності до комунікації; проблеми сімейного дозвілля; домінування у сім'ях матеріальних цінностей над духовними, що сприяє виникненню у підростаючого покоління тенденції до прагматизму, скнарості, зневажливого ставлення до толерантних взаємин тощо.

Особливості виховання дітей в сім'ї залежать від типу сім'ї та виконання нею її функцій.

Кожен тип сім'ї має свої особливості, потреби та проблеми.

Клієнтами центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді є проблемні сім'ї, ті, які опинилися в життєвій скруті і не в змозі її подолати власними зусиллями і можливостями.

Головною метою соціального працівника при наданні соціальної допомоги сім'ї є, перш за все, інтереси її членів, а не абстрактні інтереси суспільства чи держави. Його місія – допомогти існуванню реальних сімей, забезпечити розвиток та дотримання прав і свобод конкретних дітей.

Соціальна робота з сім'ями потребує делікатності й дотримання конфіденційності, адже іноді зачіпаються відомості, розголошення яких може завдати серйозної шкоди людям.

Процес соціальної роботи з сім'єю, що опишилася у життєвій скруті, відбувається в певній логічній послідовності.

Дуже важливо вчасно та якісно діагностувати стан, у якому перебуває конкретна сім'я, її внутрішні та зовнішні резерви, простежити, порушення яких саме функцій призвело до складних життєвих обставин. Всі функції сім'ї тісно пов'язані. Неможливість виконання сім'єю однієї функції веде за собою прорахунки у виконанні іншої, порушує стабільність, свідчить про дисфункціональність сім'ї, тобто наявність складної життєвої ситуації. Аналіз виконання різних функцій сім'ї дозволить знайти її сильні і слабкі сторони, що ляже в основу подальшого планування роботи та надання послуг. До проведення діагностування соціальному працівникові варто залучати членів сім'ї та її соціального оточення. Особливо важливо спільно проводити діагностування так званої «неблагополучної, кризової» сім'ї, де батьки зловживають спиртним, ведуть аморальний спосіб життя; неповної сім'ї; сім'ї, де між батьками, батьками й дітьми постійно виникають конфлікти; сім'ї з низьким морально-культурним рівнем батьків; зовні благополучні сім'ї, де за нормальних економічних-побутових умов і наявності обох батьків складаються несприятливі умови і наявності обох батьків складаються несприятливі умови для виховання дітей унаслідок педагогічної неосвіченості та низької педагогічної культури батьків.

Спільне планування з клієнтом дій у наданні соціальних послуг є одним з основних принципів у соціальній роботі. Адже часто трапляється випадки, коли у клієнта є власний погляд на проблему, а в соціального працівника – свій, тож, відповідно, різними можуть бачитися і шляхи вирішення проблеми. Тому необхідно спільно визначити проблему та кроки, за допомогою яких вона буде позитивно вирішена.

Всі заплановані дії/соціальні послуги мають бути: здійсненні, зрозумілі, чіткі, відповідати можливостям клієнта та його потребам, враховувати соціальне оточення клієнта, чітко визначити дії для кожної зі сторін (соціального працівника, який надає соціальні послуги, та клієнта).

Соціальний супровід сім'ї, яка перебуває у складних життєвих обставинах є однією із ключових технологій соціальної роботи, спрямованої на розв'язання психологічних, міжособистісних, соціальних та інших проблем шляхом встановлення безпосередньої взаємодії між соціальним працівником і клієнтом. Це вид соціальної роботи, спрямованої на забезпечення оптимальних умов життєдіяльності сімей, дітей та молоді, шляхом надання необхідних соціальних послуг, допомоги та здійснення відповідних заходів: різних видів матеріальної та психологічної допомоги, консультування, захисту інтересів сім'ї в органах державної влади. Таким чином це є робота над конкретною проблемною ситуацією.

Головне завдання – показати, що соціальний працівник є безпечним для сім'ї і зорієнтований на співпрацю з нею.

Поради для першого контакту

- Не наражатись ні на який ризик! Не йти одному, заздалегідь дізнатися про ситуацію.
- Бути поінформованим про ситуацію.
- Давати клієнту вибір – контактувати чи ні.
- Мати план візиту, визначені цілі візиту, із самого початку подолати острахи клієнта – заспокоїти, пояснити мету.
- Встановити зоровий контакт.
- Бути спокійним, врівноваженим, упевненим.
- Спілкуватись з рівної позиції.
- Задавати уточнювальні, навідні питання.

- Шляхом повтору відповідей – переконатися, що Ви правильно зрозуміли співрозмовника.
- Пропонувати послуги.
- Не обіцяти нічого неможливого.
- Не прагнути досягти мети за будь-яку ціну.
- Домовитися про подальший контакт.
- Залишити свої контакти, де і коли Вас можна знайти.

Нерідко під час здійснення соціальним працівником візитів у сім'ю може виникнути складна ситуація (стан алкогольного сп'яніння, агресія, депресія тощо). У цьому випадку необхідно: зробити паузу в розмові, зупинку в обговоренні теми; перестати говорити, а почати активно слухати; змінити своє місце під час розмови; провести індивідуальні бесіди з кожним членом сім'ї; залишити сім'ю, якщо ситуація небезпечна, або члени сім'ї просять про це.

Типовими помилками соціального працівника під час роботи з соціальною мережею сім'ї є:

- ігнорування інших служб, організацій, не залучення їх до соціального супроводу;
- зосередження на якомусь одному із секторів сітки й ігнорування інших;
- невміння бачити ключові елементи сітки для ефективної роботи із сім'єю;
- брак навичок і вмінь активізації соціальної мережі для допомоги конкретній сім'ї;
- брак навичок активізації самої сім'ї;
- недооцінка важливості професійної роботи із соціальною мережею сім'ї.

Клієнтами центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді є і зовні благополучні сім'ї, які допускають серйозні помилки, прорахунки у системі сімейного виховання внаслідок низької педагогічної культури і неосвіченості. Причому, такі помилки і прорахунки в системі сімейного виховання є не ситуативними, а стійкими.

До зовні благополучних можна віднести сім'ї, у яких: спілкування батьків з дітьми є формальними; не дотримується єдність вимог до дитини; безконтрольність або слабкий нагляд з боку батьків за успішністю та поведінкою дитини; сліпа батьківська любов чи надмірна суворість у виховання, застосування фізичних покарань; насильство стосовно жінки, дитини;

не враховуються у процесі сімейного виховання вікові та індивідуально-психологічні особливості дитини.

Сім'ї, які долають усі проблеми самотужки, але мають деякі фактор ризику, відносяться до сімей групи ризику. Вони потребують допомоги чи підтримки, щоб не опинитися у складних життєвих обставинах. До факторів ризику належать: інвалідність хоча б одного члена сім'ї, часткова втрата рухової активності у зв'язку зі старістю або станом здоров'я, сирітство, безпритульність, брак житла або роботи, насильство, зневажливе ставлення та негативні стосунки в сім'ї, малозабезпеченість, психологічний чи психічний розлад, стихійне лихо, катастрофа тощо.

У рамках професійної компетентності соціальний працівник має володіти широким колом відповідних професійних знань і умінь:

- мати належну професійну підготовку, володіти глибокими знаннями з теорії і практики соціальної роботи, технології її здійснення, із психології, педагогіки, фізіології, економіки і організації виробництва, законодавства, сучасних інформаційних технологій, методів математичної статистики та ін.;

- володіти високою загальною культурою, бути ерудованою людиною у сфері культури, музики, живопису;

- володіти інформацією про сучасні політичні, соціально-економічні процеси в суспільстві, бути досить поінформованим про різні соціальні групи населення, їх потреби та особливості;

- уміти передбачати наслідки своїх дій, послідовно втілювати у життя цінності професії;

- володіти навичками комунікативного спілкування, наприклад, уміти правильно спілкуватися з важкими підлітками, інвалідами, людьми похилого віку;

- дотримуватися етики професійної поведінки, професійної таємниці, бути коректним у питаннях, що стосуються інтимних аспектів життя клієнтів;

- бути емоційно врівноваженим, готовим до психологічних навантажень, сумлінно виконувати свій професійний обов'язок, не втрачаючи самовладання, доброзичливості та уваги до клієнта;

- уміти ухвалювати рішення у складних, несподіваних ситуаціях, чітко формулювати і грамотно висловлювати свої думки.

Фактично компетенції соціального працівника реалізуються з орієнтацією на клієнта соціальної роботи, його проблеми, потреби, інтереси, особливості віку тощо.

На сьогоднішній день багато громад в Україні занепокоєні загостренням соціальних та економічних проблем, що погіршують соціальне становище сімей із дітьми, а особливо сімей, які опинилися в складних життєвих обставинах. Спеціальні урядові програми, спрямовані на їх вирішення, не дають очікуваних результатів.

В Україні негайного вирішення потребують проблеми соціального сирітства, насильства щодо дітей, погіршення стану їхнього здоров'я та багато інших соціальних негараздів. Стає більш чітким розуміння, у тому числі на рівні територіальних громад, що ці проблеми є не ізольованими, а глибоко взаємопов'язаними.

У суспільстві зростає усвідомлення того, що професійні працівники соціальної сфери та державні програми, які ними реалізуються, незважаючи на їхні добрі наміри, не можуть повною мірою забезпечити комплексне розв'язання взаємопов'язаних проблем. Результативність соціальних програм значною мірою залежить від активної участі пересічних громадян, бізнесових структур, формальних і неформальних громадських, благодійних організацій у багатьох сферах життя. Все більш важливим у реалізації соціальних програм стають особисті взаємини та поновлені, життєдатні соціальні мережі. Створення і відновлення таких взаємин і соціальних мереж, у першу чергу в територіальних громадах, є завданням, до виконання якого мають долучатися всі сектори суспільства.

Література:

1. Соціальна робота в Україні: Навч. посіб. / І.Д.Зверева, О.В.Безпалько, С.Я.Харченко та ін.; За ред. І.Д.Зверевої, Г.М. Лактіонової. – К.: Центр навчальної літератури, 2004.
2. Соціальні служби родині: Розвиток нових підходів в Україні (перевидання) / За ред. І.М.Григи, Т.В.Семигіної. –К., 2003.
3. Громада як осередок соціальної роботи з дітьми та сім'ями: Метод. матеріали для тренера /О.В.Безпалько та ін., Під заг. ред. І.Д.Зверевої. –К.: Наук. світ, 2004.
4. Інтегровані соціальні служби: теорія, практика, інновації. Навчально-методичний комплекс. За заг. ред. І.Д. Зверевої та Ж.В. Петровича. –К., 2007.

РОЗГЛЯНУТО ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВТІЛЕННЯ НОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО ДЕРЖАВНУ СЛУЖБУ

14 червня 2016 року у приміщенні Чернівецької обласної державної адміністрації відбувся круглий стіл «Процес втілення нового законодавства України про державну службу: досвід та перспективи».

Захід організовано Чернівецьким регіональним центром перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій спільно з кафедрою політології та державного управління факультету історії, політології та міжнародних відносин Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича та Міжрегіональним управлінням Національного агентства України з питань державної служби у Чернівецькій, Івано-Франківській та Тернопільській областях.

Як зазначив директор Центру Микола Ярмистий, такі круглі столи традиційно проводяться до Дня державної служби, при цьому щороку обирається найбільш актуальна тематика. Зважаючи на достатньо серйозні зміни, які почали відбуватися у зв'язку із прийняттям Закону України «Про державну службу», на сьогодні важливо проаналізувати його новели, чітко визначити позитивні моменти та недоліки закону, а також розглянути регіональний досвід імплементації нових правових засад діяльності державних службовців.

Участь у круглому столі взяли керівники структурних підрозділів облдержадміністрації, керівники апаратів районних державних адміністрацій, представники громадських організацій та науковці. Учасників заходу привітав заступник керівника апарату обласної державної адміністрації Олександр Шкурідін. Впровадження Закону України «Про державну службу», зауважив він, вже неодноразово розглядалося під час робочих нарад, зустрічей та засідань в обласній державній адміністрації, адже є багато неврегульованих

моментів та питань, які потребують додаткового вивчення та доопрацювання. Подібні заходи, за його словами, потрібно проводити і надалі, оскільки постійно з'являються нові позиції, які потрібно роз'яснювати.

Про новації Закону України «Про державну службу» розповіла головний спеціаліст Міжрегіонального управління Національного агентства з питань державної служби у Чернівецькій, Івано-Франківській та Чернівецькій областях Тетяна Лукашук. Серед основних нововведень – конкурсна основа вступу на державну службу для всіх посад. Прозорість конкурсів, зокрема, забезпечуватиме включення до комісії представників інститутів громадянського суспільства. Наступна новела – розмежування політичних посад та посад державної служби. Важливим є виключення з інституту державної служби посад допоміжного персоналу. Окрім того, зазначила Тетяна Лукашук, новий закон змінює алгоритм оплати праці державних службовців: 70% заробітної платні складатиме посадовий оклад, 30% – надбавки та премії.

На основних проблемних моментах нового закону зупинився завідувач кафедри політології та державного управління Анатолій Круглашов. За його словами, Закон України «Про державну службу», без сумніву, є ближчим до європейської моделі державної служби, ніж попередній, і позитивними є всі зазначені вище нововведення. Попри те, у процесі його впровадження виникає низка запитань. Так, зокрема, сьогодні без змін залишається ситуація, коли посадовці продовжують поєднувати державну службу з депутатською діяльністю. За словами Анатолія Круглашова, такий підхід є абсолютно неправильним, адже це суперечить потребам громадян, тому принцип несуміщення мандатів є більш важливим, ніж захист інтересів посадовців.

Безсумнівним позитивом є залучення інститутів громадянського суспільства до кон-

курсного відбору державних службовців, однак не зазначено, яким має бути цей механізм. Окрім того, додав науковець, не прописано, як відбуватиметься кар'єрне зростання державних службовців, за яких умов він переходитиме з однієї посади на іншу, тобто наразі це питання віддається в руки безпосередніх керівників. Відсутність положень про професійну кар'єру державних службовців – це монополізація прав для бюрократії, – підкреслив Анатолій Круглашов. У той же час, додав він, за європейськими стандартами кар'єрний зріст є обов'язковою умовою, інструментом функціонування інституту державної служби.

Важливим моментом є оцінювання результатів роботи державного службовця. Відповідно до закону ця функція покладається на керівника органу, тоді коли якість надан-

ня послуг насправді можуть оцінити тільки споживачі адміністративних послуг. Відсутнім є також поняття професіоналізації державної служби. Працівники із фаховою освітою повинні мати конкурентні переваги, це буде стимулювати їх до постійного навчання і вдосконалення своїх професійних навичок.

Таким чином, резюмував науковець, новий Закон України «Про державну службу» має низку бюрократичних недоліків, які потрібно усунути.

Зважаючи на те, що у процесі обговорення в учасників виникло чимало запитань практичного характеру, було запропоновано найближчим часом організувати семінар, на якому більш детально розглянути та відпрацювати всі проблемні моменти, а також запровадити «гарячу лінію», на яку можна звернутися за роз'ясненням або із пропозицією.

Круглий стіл «Процес втілення нового законодавства України про державну службу: досвід та перспективи»

ЄВГЕН ПРОКОПЕЦЬ, *експерт з бюджетних питань* *Асоціації міст України*

ГРОМАДИ, ЯКІ НЕ ОБ'ЄДНАЛИСЯ, НА СЬОГОДНІ У ПРОГРАШІ

«БВ»: децентралізація та об'єднання територіальних громад – одна з найбільш актуальних тем на сьогодні. Розкажіть, будь ласка, про фінансовий бік цього питання.

Є.П.: Процес об'єднання громад розпочато і сьогодні він активно триває. В його основі, у першу чергу, лежать економічні інтереси. 2016 рік можна назвати перехідним, і громади, які не об'єдналися, поки отримують кошти з районного бюджету для виконання делегованих повноважень. Однак з 2017 року такі громади не зможуть повноцінно функціонувати. Можливо, виділятимуться тільки невеликі суми на благоустрій, соціальний захист та матеріальну допомогу, а за власні кошти вони матимуть змогу лише утримувати свій апарат.

Для прикладу, я аналізував бюджети у Сокирянському районі. Там видатки на органи управління сягають дев'яноста і більше відсотків. А є ще окремі сільські ради, які навіть не можуть заробити на своє утримання. Громада скоро сама зрозуміє, що така сільська рада нікому не потрібна.

Об'єднані територіальні громади прирівняні до міст обласного значення – це чітко визначено Бюджетним кодексом України. Вони виходять на прямі міжбюджетні стосунки з Міністерством фінансів України. Громади мають низку делегованих повноважень, отримують цільові субвенції, основними з яких є субвенція на освіту та на охорону здоров'я. Крім

того, Мінфін подбав про зміцнення дохідної частини об'єднаних громад. Основне джерело надходжень – це податок на доходи фізичних осіб. Якщо прості громади його зовсім не отримують, то об'єднана територіальна громада отримує 60%. Це дуже суттєво.

Аналіз бюджетів Глибоцької та Великокучурівської об'єднаних громад показав, що надходження у них зросли у шість-сім разів. Мається на увазі не тільки бюджет Глибоцької, а й тих тих сіл, які входять у громаду – до об'єднання і після. Основна маса, зрозуміло, збільшилася за рахунок делегованих повноважень, однак на 30-35% зросла і власна дохідна база.

«БВ»: З боку окремих сільських голів та населення досі є багато застережень щодо об'єднання. Багато хто боїться, що великі суми надходжень, про які зараз йдеться – явище тимчасове.

Є.П.: На жаль, у нас непостійне законодавство. Асоціація міст, її регіональні відділення організовують зустрічі голів об'єднаних територіальних громад, сільських та селищних рад з народними депутатами. Під час таких зустрічей голови мають змогу поставити депутатам запитання, розповісти про проблеми, які необхідно вирішити на законодавчому рівні, а також внести власні пропозиції щодо змін у законодавстві. Ми давно боремося за законодавче закріплення всіх моментів, пов'язаних

з фінансовими питаннями. З цією метою Асоціація міст тісно співпрацює з Верховною Радою України та Кабінетом Міністрів України. Якщо ми доб'ємося стабільності у законодавстві, здійснювати реформу буде набагато простіше. Певна стабільність уже з'явилася завдяки прийняттю Бюджетного кодексу України, однак цього поки що недостатньо.

Гадаю, що все-таки за допомогою народних депутатів, Асоціації міст, яка активно підтримує громади і відстоює їх права, самих об'єднаних громад, вдасться досягти результату.

«БВ»: Тобто у цьому напрямку триває постійний рух...

Є.П.: Зворотної дороги вже немає, об'єднуватись треба. Громади, які не об'єдналися, на сьогодні у програті. Держава, як і обіцяла, у цьому році виділила об'єднаним територіальним громадам цільову субвенцію на розвиток інфраструктури: на будівництво, ремонт об'єктів, придбання шкільних автобусів тощо. Основним критерієм була площа об'єднаної громади і чисельність сільського населення. Загалом наші десять громад отримали сорок п'ять з половиною мільйонів гривень додаткових надходжень, не враховуючи власних коштів. Це досить суттєве фінансове влиття у розвиток цих громад. Як приклад, Великокучурівська громада отримала понад вісім мільйонів гривень цієї субвенції, Мамалигівська – близько дев'яти. Найменше отримали Глибоцька та Сокирянська об'єднані територіальні громади, зважаючи на те, що населення їх адміністративних центрів не належить до сільського. Зокрема Сокирянська громада отримала близько двох мільйонів гривень.

«БВ»: Яким чином здійснюється контроль за фінансами?

Є.П.: Безумовно, здійснюється дуже суворий контроль. У Бюджетному Кодексі України чітко прописана відповідальність за використання бюджетних коштів. Попередній контроль здійснюють органи державної казначейської служби, уже наступний – фінансова інспекція (колишнє Контрольно-ревізійне управління).

Зараз громади об'єдналися, грошей у них багато, однак вони повинні використовуватись за цільовим призначенням. Спілкуючись з головами, я постійно наголошую на тому, що кожна копійка повинна мати підтвердження, на що вона витрачена.

«БВ»: А як щодо контролю з боку громади?

Є.П.: Зараз ми працюємо над прозорістю всіх процесів. Бюджетний процес також стає більш прозорим. Сьогодні квартальні звіти повинні обов'язково опубліковуватись на сайті кожної громади. Окрім того, кожен громадянин має право прийти до голови громади і запитати, на що були витрачені кошти.

«БВ»: Євгене Дмитровичу, Ви маєте величезний досвід роботи у фінансовій сфері. Які, все ж таки, Ваші прогнози?

Є.П.: Поки що перші результати роботи об'єднаних територіальних громад показують більше позитиву. Є, звичайно, багато невирішених питань, адже реформи відбуваються одночасно у багатьох різних сферах і вони не можуть йти однаково. Якщо освітянська реформа ще встигає, то реформа охорони здоров'я дуже відстає. Багато чого залежить від відомчих міністерств: одне міністерство більш прогресивне, інше менше, змінюються міністри. Сьогодні нам треба вкрай зайнятися реформуванням охорони здоров'я. Для об'єднаних територіальних громад субвенція на охорону здоров'я розраховується на жителя. Вашківецька громада Сокирянського району, наприклад, не має такого закладу, який би надавав первинну чи вторинну медичну допомогу. Більшу частину своєї субвенції на оздоровлення вони віддають районному бюджету, тому що люди лікуватися їдуть в районну лікарню. Якщо ми вирішимо це питання, такі заклади будуть створюватися, тому що громада має отримувати необхідні послуги. Можливо, будуть виділені якісь субвенції на будівництво пунктів охорони здоров'я. Окрім цього, є ще принцип «гроші ходять за людиною». Якщо людина, яка живе на території однієї громади, їде лікуватися в іншу, цій громаді повинні перерахуватися кошти. Коли я працював у міській раді, такий підхід вже практикувався.

Багато хто розуміє, що одним з важливих принципів реформи є принцип субсидіарності, тобто наближення послуг. Суть реформ також полягає в тому, щоб ліквідувати дублювання функцій. Фактично, в районах вже не буде ні районних адміністрацій, ні районних рад. Окремі райони хочуть об'єднуватися в одну громаду, однак це не завжди можливо. В Сокирянському районі не можна створити одну громаду, тому що є населені пункти, які знаходяться за тридцять кілометрів від центру, а закон вимагає не більше двадцяти. Так само і у Кельменцях, де два села віддалені більше ніж на тридцять кілометрів. У нас найкомпактніший, мабуть, Герцаївський район, на базі якого села можуть об'єднатися в громаду. Поряд з тим ще виникає проблема через відсутність населених пунктів, які б могли стати адміністративними центрами

громади. Громада має бути самодостатньою, інакше її чекає ліквідація або доєднання. Загалом є Перспективний план і його треба виконувати.

На мою думку, коли буде більше інформації, особливо коли з'явиться звітність об'єднаних громад за півроку, буде легше переконувати людей. Тому що коли просто агітуєш – нічого не виходить. Голови бояться втратити владу, хоча насправді староста села, що входить в об'єднану громаду, автоматично є членом виконкому. Сесія не буде вирішувати жодного питання, пов'язаного і з землею, чи якихось інших майнових питань, поки цього не завізує староста. Тобто повноваження старости лишаються практично всі ті самі, лише фінансові питання вирішує голова об'єднаної територіальної громади.

Статистика, факти, події

ОБ'ЄДНАНІ ТЕРИТОРІАЛЬНІ ГРОМАДИ МАЮТЬ УСІ ПРАВОВІ ПІДСТАВИ ДЛЯ ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ КОШТІВ СУБВЕНЦІЇ ПРИ РЕАЛІЗАЦІЇ ВЛАСНИХ ПРОЕКТІВ

Об'єднані територіальні громади вже мають усі правові механізми для ефективного використання субвенції з Державного бюджету на розвиток інфраструктури. Виконавчі комітети рад ОТГ можуть оформити проектні заявки та подати їх облдержадміністраціям для розгляду і надання відповідних висновків. У свою чергу, обласні державні адміністрації повинні протягом п'яти робочих днів розглянути такі заявки та надати висновки. Форму заявки та строки її розгляду затверджено Наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 05 квітня 2016 року № 82 «Про затвердження Форми проектної заявки на проект, який може реалізовуватися за рахунок коштів субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад», який опублікований в черговому номері бюлетеня «Офіційний вісник України» від 06 травня 2016 року № 33 під номером 1314.

Після розгляду проектних заявок та отримання висновків ОДА, весь пакет документів відповідно до Наказу Мінрегіону від 28 березня 2016 № 73 надсилається на погодження спеціально утвореній при Мінрегіоні комісії. Комісія протягом п'яти робочих днів з моменту отримання заявок та висновків або погоджує їх, або подає відповідним виконавчим комітетам міських, селищних, сільських рад зауваження для їх усунення та повторного подання на погодження.

Після погодження Комісією проектних заявок, виконавчими комітетами рад розробляються відповідні проекти, перелік яких затверджується радою, оприлюднюється в місцевих засобах масової інформації або на офіційних веб-сайтах та подається повний пакет документів до органів Казначейства для спрямування коштів на реалізацію відповідних проектів.

Джерело: <http://www.minregion.gov.ua/press/news/ob-yednani-teritorialni-gromadi-mayut-usi-pravovi-pidstavi-dlya-efektivnogo-vikoristannya-koshtiv-subventsiyi-pri-realizatsiyi-vlasnih-proektiv/>

ІВАН ВЕРСТЮК,
*Бернівський сільський голова,
Кельменецький район*

МАЄМО ШИРОКІ МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ РОЗВИТКУ РЕКРЕАЦІЙНОГО ТУРИЗМУ

«БВ»: Розкажіть, будь ласка, про сільську раду, яку Ви очолюєте

І.В.: До сільської ради входить тільки одне село – Бернове. Його населення складає вісімсот п'ятдесят чоловік. Маємо п'ять магазинів, будинок культури, дитсадок, пошту, медичний пункт. Наша гордість – футбольна команда, яка є чемпіоном району, власником кубка та суперкубка.

«БВ»: Чим було зумовлене Ваше рішення стати сільським головою? Чи мали Ви раніше досвід роботи в органах виконавчої влади або місцевого самоврядування?

І.В.: Досвіду роботи у цих сферах у мене немає. Тридцять вісім років я працював у школі, викладав математику, з них дванадцять років був директором. Мешканці села часто зверталися за допомогою у вирішенні тих чи інших питань, через це і вирішив балотуватися на посаду сільського голови. Хочеться допомогти нашому населенню покращити умови життя.

«БВ»: Над якими пріоритетними напрямками зараз працюєте?

І.В.: Напрямоків багато. Працюємо над ефективним використанням землі на території сільської ради, наповненням сільського бюджету, розвитком інфраструктури.

«БВ»: Сьогодні для залучення додаткових фінансових ресурсів (наприклад, за рахунок розвитку туристичної галузі) радять робити акцент на місцеві особливості. Який напрям у цьому плані ви вважаєте найбільш перспективним?

І.В.: Завдяки гарному розташуванню та мальовничій місцевості маємо широкі

можливості для розвитку рекреаційного туризму. Зараз у нас, зокрема, функціонує «Дім рибалки», відвідувачів приймають два будинки відпочинку на березі Дністра. Наше село цікаве також з історичної та археологічної точок зору, адже тут було знайдено залишки поселень ранньотрипільської, трипільської, слов'янської та давньоруської культур.

«БВ»: З якими проблемами доводиться зустрічатись під час роботи?

І.В.: Найбільші проблеми у сільського голови – це дохідна частина сільського бюджету, робота всіх закладів, які знаходяться на території села. Важливим є вирішення нагальних проблем наших мешканців, зокрема забезпечення водою (у селі вона тільки водопровідна), освітлення вулиць. Для освітлення ми вже замовили п'ятдесят сім ламп.

«БВ»: Якими успіхами вже можете похвалитися?

І.В.: Серед основних досягнень – це те, що надано допомогу школі у розмірі шістнадцяти тисяч гривень для харчування учнів 1-4 класів. Зроблено ремонт під'їздної дороги до села, проведено чіткий облік землі на території сільської ради.

«БВ»: В області активно відбувається процес об'єднання територіальних громад. Чи підтримує його Ваша громада?

І.В.: Уже вирішено, що на базі Кельменецького району буде створено одну об'єднану територіальну громаду. Сподіваємося, що реформа принесе більше позитиву для наших мешканців.

ВАСИЛЬ ПАДУРІ,
Чудейський сільський голова,
Сторожинецький район

ПІВРОКУ НА ПОСАДІ: ПЕРШІ РЕЗУЛЬТАТИ

На посаді голови Чудейської сільської ради працюю вже півроку. Намагався працювати так, щоб не було соромно дивитися людям в очі. За цей період роботи вдалося чимало зробити, а головне – мешканці Чудею та Нової Красношори відчували, що вони справжні господарі свого села, а також зрозуміли, що мають всі можливості втілювати свої ідеї і проекти.

За цей час намагався зробити село чистішим та охайнішим. Ми провели роботу з благоустрою, прибрали стихійні сміттєзвалища. Поряд з тим залишається ще багато невиконаної роботи. Так, зокрема, необхідно організувати вивіз сміття із села та провести з населенням роз'яснювальну роботу про самодисципліну та сортування побутових відходів. Іноді просто шокує те, як наші мешканці не дбають про чистоту довкілля. В окремих господарствах побутові відходи та будівельні матеріали зберігають майже на дорозі. Через це загороджується доступ до канав. А повені минулих років показали, що канави для відведення стічних вод завжди повинні бути очищеними від сміття та непотребу. Правило, що чисто не там, де прибирають, а там, де не сміять, потрібно засвоювати ще із садочка та школи, тому такій виховній роботі приділяємо багато уваги.

Потрібно також привести в належний стан всі дороги, які ведуть до кожного хутора, кожної хати, щоб в будь-який час, незалежно від погодних умов, люди мали можливість вільно пересуватись.

У цьому напрямку ми провели відповідні

роботи на гравійній дорозі Чудей – Нова Красношора. Там зроблено влаштування верхнього шару ґрунтової дороги та викопано канави з обох сторін. Зараз дорожнє покриття в хорошому стані.

Спільними зусиллями Сторожинецького держлісгоспу, Сторожинецького держспецлісгоспу АПК та мешканців хутора відремонтували один кілометр гравійної комунальної дороги. Окрім того, спільними зусиллями мешканців вулиці Молодіжної відремонтували триста метрів гравійної дороги. Проведено ямковий ремонт асфальтового покриття на центральній дорозі. Також за цей період відремонтували світлофори, що дало можливість відрегулювати дорожній рух на ділянці поблизу школи та дитячого садка. Встановили дорожні знаки та пішохідні переходи біля всіх трьох шкіл. Також в планах на майбутнє продовжити освітлення вулиць та доріг сіл Чудей та Нова Красношора.

Поряд з цим лишається ще багато невіршених проблем.

Служба автомобільних доріг повинна приводити у належний санітарний стан дороги загального користування та придорожні лісосмуги. Однак розчистка лісосмуг багато років не здійснювалась, тому ми самі розпочали цю роботу. Думаємо привести до ладу придорожню смугу, яка проходить з обох боків центральної дороги від села Буденець до центру Чудея.

Також болючим є питання благоустрою

сільського кладовища, адже в літній період потрібно хоча б раз на місяць прибирати біля могил. Необхідно очистити сухі дерева та огородити територію. Саме тому закликаємо мешканців, щоб вони стежили за чистотою на кладовищі, а відповідальних осіб – організовувати вивіз сміття один раз на тиждень. В селі Нова Красношора вже проведено роботу із очистки дерев на кладовищі.

Турбує і стан земельних ділянок, зокрема паїв у природі, які наші мешканці отримали від колективного господарства – близько п'ятдесяти гектарів землі. На сьогодні ця земля з різних причин не обробляється і заростає бур'янами, тоді коли ми купуємо привізні корми, зернові культури та овочі.

Актуальне питання – виділення земельних ділянок під будівництво та обслуговування житлових будівель. В чергу на отримання землі колишнього танкодрому є близько 320 заяв, а розроблений генплан розрахований на 175 будівельних частин.

Ці землі в 2000-му році Міністерство оборони передало Сторожинецькій районній раді однак документально акта прийому-передачі землі оформлено не було.

23 березня 2016 року ми отримали лист від Міністерства оборони, в якому зазначено, що на ці землі є державний акт ще часів ССРСР, в 2016-2017 роках вони планують привести до ладу всю необхідну документацію. Хоча справа щодо повернення громаді села Чудей цих земель знаходиться в Київському суді, ми плануємо вирішити це питання на рівні району та області, сподіваючись на розуміння та підтримку керівництва.

Також болючим питанням є дороги, які знаходяться між земельними ділянками. Ними складно проїхати на легковій машині, не говорячи вже про сільськогосподарську техніку (трактори, культиватори). Огороджуючи власні земельні ділянки, власники захоплюють ще й по 2 - 2,5 метри дороги, тим самим перекривають проїзд. Я звернувся до всіх землевласників з проханням перенести загорожі із самовільно захоплених метрів дороги і дати доступ іншим для вільного та безперешкодного пересування до своїх земельних ділянок. Окрім того, в майбутньому ці земельні ділянки можуть переоформлятися під забудову, тому у перспективі треба розраховувати на те, що тут буде двосторонній рух.

На сільському стадіоні проведено розчистку алеї каштанів. Школі №1 та навчальному виховному комплексу дано доручення підтримувати стадіон у належному стані. Молодь ми закликали не розпивати на території алкогольні напої та не залишати за собою сміття. На прохання різних релігійних конфесій будемо надавати стадіон для проведення різних релігійних свят, а також спортивних та розважальних заходів.

Таким є мій звіт про проведену роботу за п'ять місяців перебування на посаді. Ще декілька слів про формування бюджету сільської ради.

Основними джерелами поповнення бюджету є:

Податок на землю – 29 511 грн.

Акцизний збір – 11 7791 грн.

Лісогосподарський податок – 13 2902 грн.

Податок на нерухоме майно – 4 552 грн.

Земельний податок з юридичних осіб – 55 772 грн.

Орендна плата з юридичних осіб – 26 255 грн.

Орендна плата з фізичних осіб – 39 414 грн.

Екологічний податок (за забруднення) – 28 79 грн.

Держмито (паспорт) – 17 910 грн.

Надходження від продажу землі – 39 031 грн.

Ці кошти використовуються для потреб села.

Власні доходи загального фонду на 2016 рік:

План – 593 000 грн.

З районного бюджету:

Субвенція на утримання ДНЗ та БНК – 1 399 200 грн.

Видатки загального фонду на 2016 рік – 1 992 200 грн., в т. ч. на заробітну плату і нарахування по ній – 1729 100 грн.

Придбання продуктів харчування – 12 000 грн.

Оплата електроенергії – 63 800 грн.

Оплата інших енергоносіїв – 8 000 грн.

Інші виплати населенню – 4 600 (матеріальна допомога)

Інші поточні видатки – 24 300 грн.

Використання товарів і послуг – 42 400 грн.

Власні доходи загального фонду за I квартал 2016 року – 16 3600 грн.

Фактично надійшло – 242 557 грн.

Видатки загального фонду за I квартал 500014 грн в т. ч. на з/плату і нарахування по ній -436106 грн.

Оплата електроенергії - 31459 грн.

Придбання продуктів харчування для ДНЗ -17640 грн.

Інші виплати населенню - 1450 грн.

Інші поточні видатки - 133359 грн.

ПЕТРО ЧЕБАН,

*Зеленецький сільський голова
(Кельменецький район)*

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ - ЗАЛУЧЕННЯ ДОДАТКОВИХ КОШТІВ ТА СТВОРЕННЯ РОБОЧИХ МІСЦЬ

«БВ»: Розкажіть, будь ласка, про сільську раду, яку Ви очолюєте

П.Ч.: До Зеленецької сільської ради Кельменецького району входить тільки одне село – Зелена. Ми межуємо з Молдовою, недалеко знаходиться румунський кордон. Село має 930 дворів, кількість населення складає приблизно 1800 чоловік. Є централізоване водопостачання, проведено газ. Відстань до Кельменців – 25 кілометрів. На жаль, не можемо похвалитися хорошим станом доріг. Раніше дорога, яка веде до села, була державного значення, однак з січня 2016 року вона набула статусу місцевої, через що нам додалося досить багато роботи.

Село наше гарне, компактне. Маємо церкву, сільську раду, школу, амбулаторію сімейної медицини, магазини, невеликий парк – це все розташовано у центрі, що дуже зручно. Школа велика, триповерхова, зі спортзалом та їдальнею. Щоправда, навчається у нас досить мало учнів, лише 152, однак працюють тут кваліфіковані вчителі. Нещодавно заклад пройшов атестацію, показав досить високий рівень.

«БВ»: Чим було зумовлене Ваше рішення стати сільським головою? Чи мали Ви раніше досвід роботи в органах виконавчої влади або місцевого самоврядування?

П.Ч.: На посаду сільського голови я балотувався ще під час попередніх виборів, у 2010 році. Досвіду управлінської роботи як такого у

мене немає. Загалом за спеціальністю я технік-електромеханік із обслуговування холодильних установок, свого часу у зв'язку з роботою побував практично у всіх країнах колишнього Союзу. Вже у роки незалежності тривалий час працював закордоном, бачив, як живуть люди в інших країнах, тому хотілося зробити щось подібне і у себе. Це, власне, і спонукало взяти участь у виборах. Тоді нас було шість кандидатів і так сталося, що я не пройшов. Чесно кажучи, йти на вибори у жовтні 2015 року я не планував, можна сказати, це була більше ініціатива громади – люди приходили, зверталися, тому і прийняв таке рішення. Сім'я мене також підтримала. На цих виборах мені вдалося перемогти, серед трьох кандидатів я набрав найбільше голосів.

«БВ»: Над якими пріоритетними напрямками зараз працюєте?

П.Ч.: Мабуть, як і для всіх, першочергове значення має залучення додаткових коштів, створення нових робочих місць. Колись село мало дуже потужну базу: тут був цех мінеральних вод, ковбасний цех, хлібопекарня, консервний цех, цегельний завод, цех із виробництва кахлів. Було розвинуте тваринництво та садівництво, лісове господарство. Цю базу, на превеликий жаль, втрачено. Зараз у нас є декілька приватних підприємств, які займаються тваринництвом, працює три невеликих фермерських господарства, однак вони

не мають великих фінансових можливостей. Сьогодні практично всі надходження сільської ради – це прибутки від землі, що знаходяться в оренді. Суттєву підтримку нам надає ПП «Югро». Тому у цьому плані ми маємо дуже складне завдання: зробити так, щоб дати людям можливість працювати і заробляти гроші, адже це дуже важко, коли бачиш в їх очах зневіру і безвихідь. Поки що шукаємо шляхи для цього.

«БВ»: В області активно відбувається процес об'єднання територіальних громад. Чи підтримує його Ваша громада?

П.Ч.: Важко сказати. Добровільно люди об'єднуватися не хочуть. У багатьох це асоціюється із процесом об'єднання сіл в колгоспи. Відповідно, є переконання, що переваги і основні ресурси все одно надаватимуться центру, як це показав минулий досвід. Звичайно, зараз йдеться про те, що інтереси громади відстоюватимуть її представники, але ми поки що не знаємо, як це буде відбуватися на практиці. Та й фінансова підтримка, яка зараз доступна об'єднаним громадам, сприймається більше як «цяцянка». Можливо, таке дещо песимістичне налаштування зумовлене тим, що ми не бачили поки позитивних прикладів діяльності об'єднаних територіальних громад – у Кельменецькому районі їх ще не створено жодної. Швидше за все, об'єднання у нас відбудеться за схемою «один район – одна громада» з центром у Кельменцях. У перспективі говорилося про створення трьох громад, однак ми просто не маємо таких сіл, які мали б відповідну базу та могли бути центрами об'єднаних громад.

На мою думку, об'єднання, звичайно, потрібне, але зараз воно не на часі. Нас ніби стимулюють до ліпшого, і в той же час нашу ініціативу трохи пригнічують. Можливо, з цим варто було трохи зачекати. Якби ми зараз підняли село до відповідного рівня розвитку, тоді б могла іти мова про об'єднання. А поки ми тільки шукаємо можливості.

Маємо державну субвенцію для утримання дитячого садочка і будинка культури, однак цих грошей недостатньо, їх вистачить, за нашими підрахунками, лише на півроку, причо-

му тільки на найнеобхідніші речі – зарплати та енергоносії. У будинку культури у нас діє два народних колективи. Цього року для танцювального колективу вдалось придбати черевички та чобітки, однак це було зроблено за спонсорські кошти, з доброї волі одного з наших приватних підприємців.

Зараз нам потрібні інвестори, потрібні додаткові кошти. Все, що зроблено позитивного для села, зроблено завдяки ПРООН: проведено капітальний ремонт частини водогону, замінено вікна у школі. Це не моє досягнення – це здобутки попередників. Ми написали і подали на розгляд ще один проект, щоб мати можливість завершити ремонт водогону до кінця, замінити старі чавунні труби, які вже виходять з експлуатації, на сучасні пластикові. Поки чекаємо на результат. Не зовсім впевнені, чи візьмуть до уваги нашу заявку, тому що перевага зараз надається об'єднаним громадам.

Вкінці місяця на базі нашого села відбудеться семінар в рамках проекту ПРООН. У ньому візьмуть участь усі сільські голови району. Маємо показати результати проведеної роботи. У цьому плані в нас все гаразд, ми завжди все робили відкрито, адже залучалися кошти як ПРООН, так і населення, сільської ради, вчасно подавали звіти.

Загалом ми хоч і не маємо достатку, але намагаємось у належному стані утримувати всі об'єкти, територію. Весною вдалось зробити косметичні ремонти будівель, громадою зробили прибирання села. Громада в нас взагалі дуже активна, ніколи не лишається осторонь якихось питань. Хотілося б тільки дати людям можливість для заробітку.

«БВ»: З якими проблемами доводиться зустрічатись під час роботи?

П.Ч.: У першу чергу це майнові питання, адже будівлі, землі, які залишилися від колишнього господарства, не завжди законним шляхом переходили до нових власників, тому багато справ зараз знаходиться у судах. Це дуже гальмує роботу. Цими питаннями треба було займатися раніше. На мій погляд, якщо людина має бажання відкрити власну справу, їй потрібно допомогти, а не створювати перешкоди.

Ще одна проблема – відсутність в селі аптеки. Ми маємо велике гарне приміщення, однак воно знаходиться у комунальній власності району. Так склалося, що центральна районна аптека збанкрутувала, а наша аптека, як її філіал, опинилася в заставі. Тому одне з основних завдань – зробити так, щоб аптека в селі знову запрацювала, адже людям необхідні ліки, за якими їм сьогодні доводиться їздити в район.

Також у нас дуже гарне приміщення амбулаторії сімейної медицини – велика триповерхова будівля, хороші лікарі.

Раніше ми мали повноцінну лікарню на багато ліжкомісць, однак потім відбулось скорочення, і зараз приміщення, фактично, не використовується. Хотілося б дати лікарні «друге дихання», щоб населення на місці мало доступ до якісних медичних послуг, а не їздило для цього в район чи обласний центр. Зараз і ми, і районне керівництво думаємо над цим питанням.

Будемо бачити, як проходитиме процес об'єднання, як зможемо все організувати. Є сподівання, що все ж таки буде якийсь позитивний результат.

Статистика, факти, події

ДЕРЖАВНИЙ СЛУЖБОВЕЦЬ КАТЕГОРІЇ «А» НЕ МОЖЕ БУТИ ДЕПУТАТОМ МІСЦЕВОЇ РАДИ

У зв'язку із впровадженням з 01 травня 2016 року Закону України від 10 грудня 2015 №889-VIII «Про державну службу» та відповідно до пункту 4 Положення, затвердженого постановою Кабінетів Міністрів України від 01 жовтня 2014 року № 500, Нацдержслужба надає роз'яснення щодо застосування статті 10 Закону в частині суміщення державної служби із статусом депутата місцевої ради.

Пунктом 3 частини третьої статті 10 Закону державний службовець не має права суміщати державну службу із статусом депутата місцевої ради, якщо такий державний службовець займає посаду державної служби категорії «А».

Разом з тим, депутат місцевої ради є представником інтересів територіальної громади, який відповідно до Конституції України і закону про місцеві вибори обирається на строк, встановлений Конституцією України (стаття 2 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад»). З огляду на його правовий статус депутат місцевої ради зобов'язаний виражати і захищати інтереси відповідної територіальної громади та її частини – виборів свого виборчого округу, виконувати їх доручення в межах своїх повноважень,

наданих законом, брати активну участь у здійсненні місцевого самоврядування. Для цього депутат місцевої ради наділяється всією повнотою прав, необхідних для забезпечення його реальної участі у діяльності ради та її органів.

Згідно зі статтею 22 Конституції України не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод людини і громадянина при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів.

Оскільки конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані, а також з урахуванням статті 58 Конституції України щодо незворотності дії в часі законів та інших нормативно-правових актів, на думку Нацдержслужби, на осіб, які на день набрання чинності Законом є депутатами місцевої ради в результаті обрання їх до ради відповідно до Закону України «Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів», не поширюється дія статті 10 Закону на строк, встановлений Конституцією України, або до дострокового припинення повноважень депутата місцевої ради або ради.

Джерело: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=249002439&cat_id=244277212

ВАЛЕНТИНА БОГАТИРЕЦЬ,

*к. політ наук, доцент
кафедри сучасних іноземних мов та
перекладу Чернівецького
національного університету
імені Юрія Федьковича*

АНГЛІЙСЬКА МОВА ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ

"Language is the road map of a culture. It tells you where its people come from and where they are going." Rita Mae Brown

I would say English is the archives and source of any knowledge in every sphere of human life: Political Science, History, Astronomy, Psychology, Medicine, Archaeology, Mathematics, Anthropology, Biology, Music, Arts, Drama, Cultural Studies, Regional Studies, Cyberspace, whatever.

Universities must provide with multi-faceted graduates – academics, entrepreneurs, politicians, visionaries to meet the diverse challenges of a current globalised world.

Нині вихід українського суспільства із системної кризи потребує такої організації виконавчої влади, яка б забезпечувала істотне підвищення дієвості державного управління. Актуальність статті полягає у тому, що досягти такого становища неможливо без широкого використання наукових підходів до реформування всіх основних інститутів державного управління. Саме цього бракує нині в ході підготовки і проведення в Україні докорінної адміністративної реформи. Сьогодні в умовах реалізації конституційних засад демократичної, правової, соціальної держави та формування громадянського суспільства питанням із питань постає проблема удосконалення кадрового забезпечення державного апарату висококваліфікованими і компетентними фахівцями, здатними ефективно працювати в органах державної влади та місцевого самоврядування.

Суспільство і держава потребують підготовки нової генерації і підвищення кваліфікації керівників і фахівців, які працюють в органах державної влади та місцевого са-

моврядування, формування реального та перспективного резерву їх кадрів, щоб своєчасно були підготовлені фахівці для заміщення нових посад, у тому числі в нових структурах державного апарату, щоб покращувалась якість та підвищувалась ефективність управлінського процесу. Таким чином, одним з пріоритетних напрямів соціально-економічного розвитку України є якісний розвиток системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців. [4: С. 206]

Оскільки, комунікація з євроструктурами буде здійснюватися на середньому та вищому рівні державних службовців, високопрофесійне знання англійської постає досить актуальним. Володіння англійською зроблять критерієм при відборі на роботу на державну службу (до 2020 року 100% державних службовців мають володіти англійською мовою). Серед держслужбовців проведуть тестування з оцінювання рівня володіння англійською мовою, а також організують мовні курси для них та включать вивчення англійської до програм підвищення кваліфікації держслужбовців та

посадових осіб місцевого самоврядування.

Оскільки мова є джерелом політичного, економічного та культурного впливу, відповідно Рік англійської є суспільно корисним, логічним і необхідним кроком, що допоможе досягти поставлених цілей. Не дивлячись на досить тривалий курс на євроінтеграцію, Україна залишається відокремленою від ЄС мовним бар'єром. На думку народного депутата та засновника ініціативи Go Global Мустафи Найєма, лєвова частка українців не володіє найважливішим інструментом інтеграції в європейське співтовариство – іноземними мовами, що на практиці означає відсутність можливості як для отримання інформації про ЄС, так і здатності долучитися до європейського комунікативного простору.

Сьогодні вперше за багато років перші особи України, президент, прем'єр-міністр і більшість членів уряду і парламенту, так чи інакше, володіють іноземними мовами. На відміну від країн-членів ЄС в Україні подолання мовного бар'єру не забезпечує освітня система. З огляду на це необхідним є здійснення цілої системи державних заходів, спрямованих на подолання мовного бар'єру між Євросоюзом та Україною. Знання іноземної мови повинно стати нормою для всіх громадян. Відповідно, оголошення 2016 року – Рок англійської мови – це стратегічний крок до євроінтеграції та підвищення загального рівня освіченості українців.

Президент України Петро Порошенко ухвалив Указ «Про оголошення 2016 року Роком англійської мови в Україні, «враховуючи роль англійської мови як мови міжнародного спілкування, з метою сприяння її вивченню для розширення доступу громадян до світових економічних, соціальних, освітніх і культурних можливостей, які відкриває знання та використання англійської мови, забезпечення інтеграції України до європейського політичного, економічного і науково-освітнього простору, на підтримку програми Go Global, яка визначає вивчення англійської мови одним із пріоритетів стратегії розвитку». [8]

Нині цілком зрозуміло, що постмодерн вже

кардинально змінив світовий лінгвістичний гобелен епохи модерну, а глобальна англійська – це політична і культурна реальність XXI століття.

«Глобіш» (Globish), або «світова стандартизована розмовна англійська» (World Standard Spoken English) [2] містить близько 1500 слів, і його користувачі повинні уникати гумору, метафор, ідіом, скорочень і будь-чого, що може спричинити крос-культурні колізії.

Іншою тенденцією є те, що англійська продовжує поширюватися світом, фрагментуючись у багато місцевих діалектів, які дістали назву Englishes – англійські мови. Не менш точною є інша назва glocal English – «глокальна англійська» (від поєднання слів global (глобальний) та local (локальний). Наприклад, Spanglish – своєрідний мікс іспанської та англійської – на кордоні Мексики і США, Greekish – суміш грецької та англійської в Греції чи Singlish, якою розмовляють у Сінгапурі, та Tanglish – на Філіппінах. На власному діалекті – європейській англійській Denglish – розмовляють також в ЄС. Його особливістю є те, що він має обмежений словниковий склад і абсолютно позбавлений ідіом, тому простий і зручний для використання.

Характерним у даному контексті є те, що мовна політика та створення спільного комунікативного простору є одним із пріоритетних напрямів діяльності Європейського Союзу. Одним з її результатів є той факт, що lingua franca в межах ЄС стала англійська мова. Лінгва франка (італ. lingua franca – «мова франків») – мова, яка де-факто є мовою міжетнічного спілкування. Іншими словами – функціональний тип мови, що використовується для спілкування між носіями різних мов в умовах обмежених соціальних контактів.

У соціолінгвістиці терміном «лінгва франка» позначають будь-який усний допоміжний засіб міжетнічного спілкування. Загалом, англійською в ЄС сьогодні може спілкуватися більш ніж половина європейців – 51% (для порівняння: в Україні, за даними Інституту соціології НАН, тільки 1,3% населення). Вона планомірно поширюється через мовну

політику Євросоюзу: її вивчають 90% школярів, починаючи з молодшої школи. Таким чином, американська та британська англійська стають не більше ніж місцевими діалектами. [5]

Варто артикулювати, що піднятися на новий рівень у межах зазначеного комплексу понять дозволяє звернення до методологічних і концептуальних напрацювань у царині мовної політики Європейського Союзу. Отримання статусу європейської держави передбачає підтримку деяких норм західного суспільства, одна з яких – знання громадянами ЄС двох іноземних мов, окрім рідної. Зокрема, у громадян ЄС зросло розуміння того, що зростання рівня економічної, соціальної та культурної інтеграції вимагає більшого рівня лінгвістичної гармонії. На досягнення цієї мети була спрямована політика у сфері навчання іноземним мовам, яку можна визначити як окремий напрям мовної політики ЄС. Сприяння вивченню іноземних мов у ЄС вже давно стало окремим напрямом діяльності Єврокомісії, що має свою назву – Language Learning Policies.

Європейська Комісія для внутрішніх потреб використовує три мови – англійську, французьку та німецьку. Англійська є робочою мовою Європейського Центрального Банку. Члени ж Європейського парламенту потребують перекладу багатьох документів на 24 мови, тому його робота є з самого початку багатомовною.

Разом з тим, одна з цілей мовної політики полягає в тому, щоб кожен європейський громадянин володів двома іноземними мовами на додаток до їх рідної.

Перспектива домінування англійської мови в комунікативному полі ЄС вже сьогодні змусила європейських інтелектуалів свідчити про необхідність заохочення європейських громадян вивчати другу мову, яка не є мовою міжнародного спілкування. Вони запропонували концепцію *personal adaptive language*, суть якої полягає в тому, щоб кожна людина вивчила легку для засвоєння іноземну мову. Ця друга мова має бути близькою до її рідної, фактично запроваджується концепція

другої рідної мови (*second mother tongue*), вивчення якої має розпочинатися в школі та тривати у вищому навчальному закладі. Вивчення цієї мови має супроводжуватися вивченням історії, культури та літератури народу, який цією мовою говорить. [1] До слова, на Буковині, такий статус, очевидно, може отримати румунська мова.

У зв'язку з поставленою задачею, урядові України доручено опрацювати питання щодо залучення міжнародної фінансової та технічної допомоги для реалізації проекту 2016 – Рік англійської мови. Обласним, міським державним адміністраціям доручено забезпечити розроблення та реалізацію відповідних регіональних планів заходів, спрямованих на популяризацію вивчення англійської мови, передбачивши, зокрема опрацювання питання щодо забезпечення доступності послуг із вивчення англійської мови.

«Стратегія розвитку України 2020» включає в себе реалізацію програми «Україна speaking» під керівництвом руху Go Global. (National Foreign Language Learning and Promotion Initiative) яка визначає вивчення англійської мови одним із пріоритетів стратегії розвитку».

Go Global – це громадська ініціатива з вивчення й популяризації іноземних мов, що має на меті поліпшення євроінтеграції українського населення та включення його у глобалізаційні процеси в цілому. Її заснували на початку 2015 р., і сьогодні до її складу входять понад 20 партнерських організацій. Серед них – посольства, державні органи центральної влади, міжнародні компанії, культурні центри, мовні школи й аналітичні центри. [7]

E-twinning навчальна програма Європейського Союзу для загальноосвітніх навчальних закладів – це потужний стимул для вивчення іноземних мов і покращення рівня використання ІТ-технологій. У рамках програми учні шкіл також тренують навички лідерства та отримують досвід створення спільних проектів. Окрім цього, вони дізнаються про культуру інших країн Європи. До речі, серед зареєстрованих шкіл України – Чернівецька гімназія № 4 Чернівецька

спеціалізована школа I-III ступенів №22 Чернівецької міської ради.

У рамках «Україна speaking» з метою покращення мовленнєвої компетенції та навчання населення англійською мовою планують: залучити до навчального процесу у вишах носіїв англійської мови; збільшити кількість годин іноземної мови та дисциплін, що викладатимуться англійською; внести зміни до законодавства, де визначать перелік педагогічних, наукових та науково-педагогічних посад в установах, які вимагають володіння англійською мовою; запровадити поетапну сертифікацію вчителів іноземних мов відповідно до Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти.

Вивчення, викладання й оцінювання англійської мови відбуватиметься за європейськими стандартами GEFR (The Common European Framework of Reference); організувати на базі вищих навчальних закладів курси із вивчення англійської мови, створити літні розмовні табори і клуби; ввести англійську мову в базову програму іспитів вищів усіх рівнів акредитації; збільшити контент інформації англійською на телебаченні, радіо, в Інтернеті, а також у громадських місцях – транспорті, закладах харчування тощо; запровадити освітні теле- й радіопрограми із вивчення англійської; проводити фахові конкурси, олімпіади з англійської мови.

Крім того, впродовж п'яти років, Британська Рада проводить курси вивчення професійної англійської мови для державних службовців України. Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Адміністрація Президента України, Міністерство закордонних справ та Дипломатична академія, Міністерство юстиції України, Міністерство освіти і науки України, Державна фіскальна служба України, Міністерство культури України, Державна служба фінансового моніторингу, Міністерство молоді і спорту України, Національна академія прокуратури України. Відповідно до потреб та запитів державних службовців Британська Рада зробила спеціальні навчальні програми з урахуванням специфіки діяльності – юридичної,

освітньої та міжнародної.[3]

Важливим аспектом є те, що мовна політика України, крім вище перерахованих сфер, має реалізуватися також в андрагогічній моделі навчання, яка складається зі свідомого прагнення людини до самореалізації, самостійності, самоуправління. До андрагогічних принципів належать пріоритет самостійного навчання; принцип спільної діяльності, ґрунтування на досвіді того, хто навчається, індивідуалізація; системність, контекстність, актуалізація результатів; ефективність навчання, розвиток освітніх потреб, усвідомлюваність навчання. [6]

Таким чином, чи стане Рік англійської мови так-званою точкою біфуркації і Україна підніметься на значно вищий рівень у своєму розвитку, покаже час.

Ми ж можемо надати лише певні рекомендації до імплементації проекту, вони є наступними – 1) ініціювати громадську дискусію (проведення конференцій, форумів, конгресів і т.д.) щодо проблеми подолання лінгвістичної ізоляції України від ЄС; 2) реалізувати у навчальних планах принцип CLIL (Content and Language Integrated Learning), який означає викладання одного предмету різними мовами, приділяючи увагу як розвитку професійних знань, так і рівню володіння мовою; 3) запровадити курси поглибленого знання іноземної мови в межах отриманої спеціальності (English for Specific Purposes); 4) за прикладом країн-членів ЄС внести зміни в Національну доктрину розвитку освіти, де буде зазначена обов'язковість вивчення не менше двох іноземних мов; 5) сприяти розвитку європейської системи тестування та визначення рівня знань іноземної мови; 6) публікувати аналітичні, довідкові, статистичні, тематичні видання та дослідження, з метою якомога повного забезпечення та поширення інформації для ухвалення рішень на регіональному, національному та наднаціональному рівнях.

насамкінець, викладаючи англійську мову на Кафедрі сучасних іноземних мов та перекладу на різних спеціальностях, я вирішила зробити певне опитування як серед студентів, так і випускників Факультету історії, політології

та міжнародних відносин щодо їхнього бачення поставленої проблеми.

Актуалізація ними власного досвіду з наступним його обміном сприяла, з одного боку – підвищенню якості вивчення предмета, з іншого боку – збагатила ідеями щодо вирішення найбільш проблемних питань у підготовці, що й стало передумовою підвищення якості навчального процесу. Прикметно, що всі учасники вільно володіють англійською мовою, що й сприяло їх самореалізації у громадсько-житті:

“Питання реформ для України вже стало константою. Разом з тим, перебуваючи постійно у стані трансформації, ми досі не можемо говорити про системні та комплексні досягнення. Разом з тим, якщо раніше питання реформ було завданням швидше національного характеру, то сьогодні воно вийшло на міжнародний рівень. Адже до України нині прикута увага не лише сусідніх держав, а й усього світу. Міжнародна спільнота, підтримуючи Україну фінансово, очікує перш за все перезавантаження національного публічного сектора та, зрештою, перетворення України на сервісну державу.

Прагнучи стати частиною Європейської сім’ї, ми досі не змогли подолати мовний бар’єр. Чи можна сьогодні говорити про належний рівень кваліфікації фахівця без володіння ним англійською мовою. Без перебільшень питання є риторичним.

Працюючи у свій час в Управлінні державної служби, я з середини побачила проблему абсолютної атрофованості державного сектору від західних колег. Прикладом тут можуть слугувати програми технічної допомоги та обміну досвідом європейських публічних організацій TAIEX і TWINNING. Через аморфність та брак знань іноземних мов вітчизняними держслужбовцями говорити про обмін досвідом було майже неможливо. Проблема залишається актуальною й досі.

Англійська мова – це вже давно не розкіш і навіть не вимога. У сучасному світі мова Шекспіра сприймається як звична річ. Доступ до міжнародних фінансових, матеріальних, інформаційних, культурних та іншого роду ресурсів майже неможливий без володіння мовою. Той факт, що 2016 рік визначено роком англійської мови в Україні дає сподівання, що це стане вагомим поштовхом у досягненні українськими фахівцями належного рівня лінгвістичних кваліфікацій. Що невдовзі не лише Президент України та певні представники урядової еліти вестимуть діалог із зарубіжними партнерами без перекладача, а й звичайні слуги народу обласного та місцевого значень зможуть на рівних спілкуватися з іноземними колегами, а також будуть в змозі надати послуги іноземним туристам у разі виникнення такої потреби.”

Діана Якімчук,

магістр з державної служби (Працювала на посаді головного спеціаліста в Управлінні державної служби Голодержслужби України у Чернівецькій області (2011 – 2012 рр), а також на посадах головного спеціаліста та провідного фахівця із зв’язків з громадськістю та пресою Чернівецького обласного центру зайнятості (2013-2016 рр). У 2014 році була учасницею програми стажування Міністерства закордонних справ Німеччини High Level Experts Program.)

“Для того, щоб зрозуміти себе та світ, потрібно вивчати іноземні мови. У сучасних глобалізаційних реаліях просто необхідно знати англійську мову, її в обов’язковому порядку мають опановувати спеціалісти різних сфер.

З одного боку, я повністю підтримую ініціативу проведення року англійської мови в Україні. З іншого – не вірю у те, що за дванадцять місяців збільшиться відсоток спеціалістів, які зможуть вільно оперувати та розмовляти англійською. У моєму баченні, варто зробити фінальний тест, який впливав би на те, чи залишиться спеціаліст на своєму робочому місці, чи буде отримувати додаткові кошти за знання іноземної мови. Головне – стимул.

Однак, зважаючи на те, що хабарництво все ж залишається невикоріненою проблемою у нашій державі, проведення таких тестів стане ще одним джерелом корупційних доходів для певних осіб.

Навчаючи бібліотекарів англійської мови, у рамках проведення року англійської мови, я бачу ініціативність та ентузіазм у очах тих, хто хоче вдосконалити свої знання іноземної.

Приємно бачити, що українське населення розуміє – знати англійську або будь-яку іншу іноземну мову ніколи не завадить, адже це розширить горизонт ваших можливостей у житті, зробить конкурентоспроможним на ринку праці.”

Олена Єгорова,

студентка 3 курсу, спеціальність «Міжнародні відносини». Фіналістка програми Global UGRAD, волонтер у центрі ‘Window on America’

“Рік англійської мови – панацея чи ще одна не примарна ідея євроінтеграції?”

Підписавши Указ про призначення 2016-ого – роком англійської мови, Петро Порошенко разом зі своєю командою, взявся за активне поширення цієї ідеї у суспільстві. Першим етапом була активна промо-акція, що розгорнулася на території усієї держави, після чого органи місцевого самоврядування взяли активно виконувати поставлену задачу з центру. Спостерігаючи за цими процесами у Чернівцях, чітко було помітно, так би мовити, пережитки “Радянської системи”.

По-перше, вказівка досягти результату за цей рік була сформована з Києва так чітко, що створила паніку серед відповідальних людей на місцях. Адже, ці люди дивлячись на показники англійськомовності регіону та на поставлену ціль, не мали уявлення, що потрібно зробити для досягнення, аби українці через рік розмовляли англійською, більше того, багато хто з них сам не розмовляв англійською. Тому вони вирішили звернутись до громадських об’єднань, міжнародних організацій та лінгвістичних центрів за підтримкою, що вважалося правильним рішенням, адже саме ними було ініційовано національні проекти та заходи, що навчають українців англійською.

По-друге, відчувався брак розуміння важливості і релевантності вивчення англійської мови в органів влади. Для більшості з них, це була вказівка, яку потрібно виконати, щоб не втратити свою посаду чи щось подібне. Тут ми можемо побачити основну проблему, що не дає українцям легко опанувати мову Туманного Альбіону.

Українці, справді, не розуміють навіщо їм знання іноземної мови. Система Радянського Союзу була побудована таким чином, що люди не бачили, що відбувається за межами республік, не могли їх покинути, а тому і не було потреби

вивчати іноземну мову. Українці, справді, не розуміють навіть їм знання іноземної мови. Система Радянського Союзу була побудована таким чином, що люди не бачили, що відбувається за межами республік, не могли їх покинути, а тому і не було потреби вивчати іноземну мову. Більше того, система освіти була побудована так, щоб вивчаючи мову впродовж 7-10 років, громадяни, при цьому, не могли сказати елементарних фраз. Для європейців нормою є оволодіння іноземними мовами за рік чи два.

Говорячи про розуміння і, як наслідок, уже мотивацію українців вивчати мову, то є велике упуцнення з боку державних інституцій, зокрема, стратегію пропаганди вивчення мови не є чіткою. До прикладу, всі знають, що якщо ти розмовляєш англійською, то у тебе є шанс отримати кращу заробітну плату, але всі знають, що для того, щоб говорити англійською, потрібні гроші на репетитора. А от у регіонах дуже часто можна почути щось на кшталт "А що я послом маю бути? Куди мені до них?". Люди вбачають у вмінні говорити англійською привілейованість та розкіш, а з іншого боку неможливу місію. Знов ж таки, через відсутності правильного розуміння сенсу вивчення іноземної мови. Вивчення англійської це не лише плюс до твого резюме, адже вивчаючи мову ми розвиваємось, відкриваємо для себе нові можливості, знаходимо друзів по всьому світу та просто можемо відчувати себе частинкою справді розвиненого ного суспільства.

Рік англійської мови в Україні це чудова можливість, але не навчити українців за цей рік розмовляти іноземною мовою – а привити їм любов та розуміння, довести, що не існує вікових обмежень, що є безліч безкоштовних можливостей, щоб вивчити мову і пояснити, що англійську потрібно вчити для себе, а не свого вчителя, батьків чи роботодавця.

Оксана Ілюк,

студентка 3 курсу, спеціальність «Міжнародна інформація».

Голова правління Чернівецького локального комітету ВМГО АЙСЕК в Україні (2015-2016)

Проголошення 2016 року роком англійської мови в Україні – безперечно значний крок вперед у зближенні й ознайомленні української громадськості з проєвропейськими цінностями, які зараз вкрай необхідно усвідомити. Оскільки мова – це символічний ключ до пізнання, впродовж цілого року українці матимуть змогу дізнатись більше про особливості культури корифеїв Європейського Союзу та високорозвинених країн світу.

На мою думку, такого роду події повинні виходити на державний рівень, а розмова англійською не має бути чимось незвичним для українців. Навіть якщо ви справжній патріот, і не збираєтесь залишати свою країну, ви повинні розуміти, що мова міжнародного спілкування стирає всі межі та ламає бар'єри.

Англійська мова сьогодні – показовий атрибут ерудованої людини. Крім того, рік мови міжнародного спілкування в Україні, який більшою мірою буде сфокусований на молодь, виховає в юнацтва толерантність, терпимість стосовно інших народів та світових культур, а ці якості, безумовно, знайдуть своє застосування як в Україні, так і в будь-якій іншій державі. Без знання англійської мови сьогодні обійтись практично неможливо, тому, я вважаю, процес розвитку освіти й науки нашої держави повинен тісно переплітатись з поширенням англійської у суспільстві.

Отже, доцільність проголошення 2016 року роком англійської мови є очевидною.

Вікторія Циганюк,

студентка 2 курсу, спеціальність «Міжнародні відносини».

Голова парламентської групи факультету історії, політології та міжнародних відносин ЧНУ ім. Ю. Федьковича

Список використаних джерел:

1. Commission Working Document. Report on the implementation of the Action Plan „Promoting language learning and linguistic diversity” – Режим доступу: http://ec.europa.eu/education/policies/lang/doc/com554_en.pdf.
2. Crystal D. English as a Global Language, Cambridge University Press, 2003. – 212с.
3. Англійська мова для державних службовців, задіяних у процесі Євроінтеграції. – Режим доступу: <http://www.britishcouncil.org.ua/english-for-civil-cervants>)
4. Богатирець В. Шляхи оптимізації підготовки державних службовців в Україні Влада та управління. Збірник наукових праць. – Вип. 2. – Чернівці: Букрек, 2012. – сс. 205-217
5. Пелагеша Н. Lingua franca для глобального світу. – Режим доступу: http://gazeta.dt.ua/EDUCATION/lingua_franca_dlya_globalnogo_svitu.html 2010
6. Протасова Н.Г. Теоретичні основи навчання державних службовців у системі підвищення кваліфікації. – К. : Вид-во УАДУ, 2000. – 160 с.
7. Рік англійської мови, 2016. – Режим доступу: <https://sites.google.com/site/deniintel/rik-anglijskoie-movi>
8. Указ Президента України №641/2015 Про оголошення 2016 року Роком англійської мови в Україні. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/6412015-19560>

ВІКТОРІЯ ЧЕБАН,
*канд. юрид. наук, асист. кафедри
 Європейського права та
 порівняльного правознавства
 Чернівецького національного
 університету
 імені Юрія Федьковича*

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ: НОВІ МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Україна, ставши на європейський шлях розвитку, розпочала реформи, здатні підвищити рівень життя її громадян та створити відповідальні органи державної влади та місцевого самоврядування. Європейський і світовий досвід свідчить, що місцеві проблеми можуть ефективно вирішуватись виключно на місцевому рівні. В Україні закладено конституційні засади місцевого самоврядування, ратифіковано Європейську хартію місцевого самоврядування, яка в ч 1 ст. 3 визначає поняття місцевого самоврядування як право і спроможність органів місцевого самоврядування в межах закону здійснювати регулювання та управління суттєвою часткою публічних справ, під власну відповідальність, в інтересах місцевого населення.

На виконання цих міжнародних зобов'язань 05. 02. 2015 р. Верховною Радою України було прийнято Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» (далі – Закон), який регулює відносини, що виникають у процесі добровільного об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст та Методичку формування спроможних територіальних громад, затверджену постановою Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2015 р. № 214 (далі – Методика). На виконання Закону та Методики Чернівецькою обласною радою було схвалено «Перспективний план формування територій громад Чернівецької області» 28.07.2015, який визначив 35

об'єднаних територіальних громад. У зв'язку із цими змінами необхідно провести аналіз тих можливостей, які надає децентралізація територіальним громадам.

Загалом децентралізація – це кардинальні зміни в системі місцевого самоврядування на всіх рівнях: базовому (громади), субрегіональному (райони) і регіональному (області).

Децентралізація є характерним явищем для сфери сучасного державного управління і зумовлена об'єктивними та суб'єктивними факторами. Проблема децентралізації в Україні стала актуальною внаслідок недосконалості розподілу управлінських функцій та повноважень між органами виконавчої влади різних організаційно-правових рівнів. Реальне здійснення державного управління постає як органічне переплетіння централізації і децентралізації. Роль децентралізації постійно зростає, що становить загальну закономірність раціонального, конструктивного й ефективного управління. Однак перекося в сторону децентралізації також є небезпечними, оскільки можуть зумовити деструктивність діяльності місцевих органів виконавчої влади.

Співвідношення централізації і децентралізації у сфері державного управління не просто сума двох складових, в яких збільшення одного елементу тягне за собою зменшення іншого. У цих відносинах має бути певний оптимум, а відповідно, перебудова

державного механізму має включати рішення, які не зміцнювали б централізацію на шкоду децентралізації, а зміцнювали шляхом організаційно-правового забезпечення процес централізації і децентралізації в державному управлінні.

Вирішити проблему оптимального і раціонального поєднання централізації і децентралізації покликана реформа децентралізації влади в Україні, яка передбачає нові алгоритми дії між вищими органами державної влади та місцевими громадами.

Відповідно до Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, схваленої Розпорядженням Кабінету Міністрів України 01.04.2014р. децентралізація передбачає передачу значних повноважень та фінансів від державних органів органам місцевого самоврядування – місцевим радам. Це робиться так, аби якомога більше повноважень мали ті органи, де такі повноваження можна реалізовувати найбільш успішно. Тому найбільші повноваження і фінанси переходять зараз до базового рівня – спроможних громад.

Проаналізуємо нові можливості об'єднаних громад.

1. Фінансова децентралізація: Податкова та бюджетна децентралізація. Сільські ради, які не об'єдналися, отримуватимуть основні надходження до місцевого бюджету з таких джерел: 100% акцизний податок (5%), 100% податок на майно, 100% єдиний податок, 100% збір за паркування, 100% туристичний збір, 100% плата за надання адміністративних послуг та інші.

За умови об'єднання, як відомо, навіть сільські громади набувають функцій, повноважень та фінансових ресурсів на рівні міста обласного значення, тобто до цих податків і зборів гарантовано (!) отримують 60% податку на дохід фізичних осіб, який завжди був основним і найпрогнозованішим джерелом наповнення бюджетів.

Крім того, об'єднані у відповідності до перспективного плану громади отримають підтримку від держави на розвиток інфраструктури – кошти з Державного фон-

ду регіонального розвитку, а також субвенції з державного бюджету на формування відповідної інфраструктури. І найголовніше – усі об'єднані громади переходять на прямі бюджетні відносини з державним бюджетом. Тобто їхні гроші не розподілятимуться з області чи району, як зараз, а напямую надходитимуть з державного бюджету.

2. Зростання економічного добробуту територіальних громад. Є достатня кількість економічних досліджень, які демонструють, що, зокрема, в унітарних і централізованих країнах, подібних Україні, децентралізація сильно корелює з економічним зростанням. Це означає, що децентралізація призводить до економічного добробуту. Чому? Тому що місцеві жителі найкраще знають місцеві потреби, і якщо у них є можливість адаптувати послуги до цих потреб, то це призводить до кращого розподілу публічних ресурсів. Більше того, децентралізація переносить рішення на рівень ближчий до громадян і загалом залучає все більше людей до процесу прийняття рішень і вироблення політик. Відповідно, вона породжує кращі рішення і більшу відповідальність. Крім того, громади повинні отримати основний ресурс місцевого самоврядування – землю для стимулювання економічного розвитку та створення нових робочих місць в громадах. Це спростить бюрократичні процедури, землі громад стануть більш цікавими для внутрішніх і зовнішніх інвесторів.

3. Можливість залучення коштів інвесторів. Реформа децентралізації дасть можливість об'єднаним громадам залучити додаткові інвестиції в аграрний сектор, в проведення енергоефективних заходів та впровадження ощадливих технологій у використанні енергоресурсів.

4. Децентралізація у сферах будівництва та земельних відносин: планування розвитку територій громади, питання забудови територій, благоустрій територій, а також розвиток та утримання місцевої інфраструктури повинні вирішуватися в громадах.

5. Отримання субвенцій на освіту та первинну медичну допомогу безпосередньо з

державного бюджету.

Таким чином, можемо визначити 5 основних переваг, які отримують місцеві громади в результаті децентралізації:

1) жителі громад повинні отримувати соціальні, адміністративні та комунальні послуги якісно та наближено до місця проживання;

2) громади повинні мати можливість отримати у розпорядження ресурси – землю, а також встановлювати місцеві податки та збори, мати доступ до міжнародних кредитів;

3) стимулювання економічного розвитку та залучення інвестицій в громади для створення нових робочих місць;

4) дрібні громади повинні мати можливість об'єднати фінансові, майнові та інтелектуальні ресурси для покращення якості послуг і удосконалення місцевої інфраструктури;

5) посилення впливу громад на прийняття рішень, планування розвитку та формування бюджету.

Список використаних джерел:

1. Державне управління: теорія і практика / За ред. В.Б. Авер'янова. — К.: Юрінком Інтер, 1998. — С 154.
2. Європейська хартія місцевого самоврядування від 15.10. 1985 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_036
3. Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» від 05.02.2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/157-19>
4. Постанова Кабінету Міністрів України від 08. 04. 2015 р. про затвердження Методики формування спроможних територіальних громад [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/214-2015-%D0%BF>
5. Розпорядженням Кабінету Міністрів України 01.04.2014 р. про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80>

Статистика, факти, події

НАУКОВЦІ, ПРЕДСТАВНИКИ ВЛАДНИХ СТРУКТУР ТА ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СПІЛЬНО РОЗГЛЯНУЛИ ПИТАННЯ ВЗАЄМОДІЇ «ВЛАДА-ГРОМАДА»

27 квітня відбувся круглий стіл на тему «Місце громадянського суспільства в процесі реалізації європейських реформ в Україні: проблеми та перспективи».

В рамках круглого столу було розглянуто питання щодо реформування державного управління в контексті європейської інтеграції України, принципів і форми взаємодії органів державної влади і політичних партій, а також впливу інститутів громадянського суспільства на прийняття управлінських рішень, зокрема пошук і вироблення алгоритму спільних дій.

Захід організували Чернівецький ЦППК, науково-дослідницький інститут європейської інтеграції та регіональних досліджень Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича та Чернівецька обласна громадська організація «Комітет виборців». Як зазначили організатори, актуальність обраної тематики зумовлена тими змінами, які зараз відбуваються у різних сферах, трансформацією сучасного суспільства. Взаємодія влади і громади є надзвичайно важливою, адже завдяки цьому формується зовсім інший рівень легітимності

прийняття рішень органами влади. Один з таких моментів – це пошук оптимальних шляхів розвитку громад, вирішення тих чи інших питань, які стоять перед органами влади. Налагоджений діалог із владою, у свою чергу, дає громадянам усвідомлення того, що вони можуть вирішувати важливі проблеми соціально-економічного розвитку, мають вплив на прийняття багатьох управлінських рішень. Участь інститутів громадянського суспільства може мати різний алгоритм: найпростіший – коли просто здійснюється контроль за органами влади, наступний – коли на владу тиснуть, щоб вона стала більш прозорою, та найбільш важливий – коли соціально-економічні проблеми громади вирішуються на умовах партнерства.

Учасники заходу окреслили основні проблеми, що існують сьогодні у процесі взаємодії «влада-громада», основна з яких – це відсутність якісної комунікації між суб'єктами діалогу. Поряд з тим відзначено, що на сьогодні існує досить велика кількість інструментів впливу на прийняття управлінських рішень, які громадськість починає активно використовувати.

НАТАЛІЯ ГУСАК,

*громадська організація
«Економічні ініціативи»*

МЕШКАНЦІ МІСТА МАЮТЬ БУТИ АКТИВНИМИ У ВИРІШЕННІ СВОЇХ ПРОБЛЕМ

«БВ»: Як Ви розпочали займатися громадською діяльністю?

Н.Г.: Якщо відверто, то, напевно, після Майдану. Ні у першому Майдані, ні у другому, я не могла брати активну участь, тому що мала маленьких дітей. Спостерігала, як могла, за подіями вдома. Разом з цим після другого Майдану, коли пролилося стільки крові, зрозуміла, що не можна допустити того, що відбулося після першого, після реваншу. Хоча мені здається, що і громадська активність тоді була значно нижчою, ніж зараз. Я думаю, що сьогодні активними людьми якраз і виправляються ті помилки, які були допущені тоді. Після цього вирішила, що треба активніше брати участь у громадському житті. Добре, що на цей момент спільнота вже зрозуміла, що необхідно діяти, і в межах цього з'явилося дуже багато різних рухів, навчань, матеріалів для самоосвіти по громадській активності.

Поряд з тим була змога дивитися на інші міста, переймати досвід, спостерігати, що впроваджується, які проводяться антикорупційні заходи, заходи для розвитку громад. Відповідно, в межах цього зрозуміла, що один в полі не воїн, тому у нас почала формуватися команда активних людей, які мали можливість розвивати різні напрямки у місті.

Як у нас здебільшого громада дивиться на владу? Всі звикли говорити, що там крадуть: бюджетні кошти, землю, комунальне майно. Але ніхто не розуміє, що на сьогодні існує ба-

гато різних інструментів, щоб перевіряти, яка ситуація насправді. Сидіти і говорити, що крадуть – це просто моветон. Маючи відповідну економічну освіту, я почала цікавитися цими питаннями, розбиратися, адже негарно просто наговорювати на людей. Тим більше знаю, що і в моїй професії дуже часто узагальнюють, і в професії мого чоловіка (коли він був держслужбовцем) також кажуть, що все погано. Ти розумієш, що не можеш опуститись до такого рівня і, відповідно, мусиш щось робити інакше і робити щось на результат. Отак, відповідно, з'явилася громадська активність.

Передивившись всі показники соціального та економічного розвитку нашого регіону, ми зрозуміли, що склався стереотип, ніби він більш торгівельний – це при тому, що ми маємо дуже хороше прикордонне розташування. Завжди говорилось про те, що наш пріоритет – торгівля, розвиток малого і середнього бізнесу, при чому під цим розвитком автоматично розумілася, знову ж таки, торгівля. Поряд з тим побачили, що показники економічного розвитку, починаючи від регіонального валового внутрішнього продукту, закінчуючи обсягом інвестицій на душу населення (а це все впливає на середній рівень заробітної плати в регіоні), дуже низькі. Ситуація, практично, найгірша по всій Україні. А всі ці показники відображаються в бюджеті, тому, відповідно, бюджет розвитку на одну особу, на одного мешканця у нас також значно менший, ніж

по всій Україні. Є, звичайно, й інша причина – тіньова економіка, але це на совісті всіх тих людей, які не платять чесно і приховують свої прибутки.

Відповідно до цього ми почали дивитися, де можна застосувати свої професійні навички, і в межах цього з'явилася громадська організація. Потім, уже після Майдану, коли почали приймати бюджет, ми зрозуміли, що хочемо брати у цьому участь. Тобто не ми особисто, а громада – зробити так, щоб залучити громаду до формування бюджету. Було написано один пост у мережі Facebook із питанням, чи будуть проводитися громадські слухання. До речі, зазначу, що нам насправді пощастило з міською владою, тому що вони дійсно співпрацюють з активістами і з громадськими організаціями, взагалі з активними мешканцями. За цим показником Чернівці мають найвищий рейтинг серед усіх міст, і це підтвердилось недавно в Одесі на XII Українському муніципальному форумі. Міська рада відразу ж зреагувала на цей пост, нам сказали: «Так, ми вже готуємо громадські слухання».

Щоправда, у перших громадських слуханнях взяли участь, здебільшого, працівники бюджетної сфери і лише декілька зацікавлених осіб. Всі послушали, знову була безліч нарікань про те, що розкрадають кошти, і ніяких конкретних пропозицій у результаті. В той момент я зрозуміла, що необхідно якось активніше залучати мешканців до вирішення проблем, в тому числі формування і використання бюджету.

На той час подібний досвід під назвою «бюджет участі» уже з'явився в декількох містах України – Чернігові, Полтаві та Черкасах. Ми почали його вивчати, і вже на другі громадські слухання, коли ситуація з людьми, які кричали, що все недобре, фактично, повторилась, ми внесли пропозицію, про необхідність бюджету участі. Громадські активісти також цю пропозицію підтримали, це було внесено в протокол і, відповідно до цього, ми почали розробляти положення. На той час окремі європейські фонди вже почали допомагати розробляти ці положення в інших містах і, фактично, до моменту прийняття

його в нас цей механізм уже використовувався багато де. Розроблене положення про бюджет участі ми подали в міську раду, всім депутатським фракціям, і воно було прийняте. Зазначу, що положення активно обговорювали з активістами, громадою, було проведено два круглі столи, кожен мав можливість внести пропозиції. Мені здається, що ми дуже правильно організували процес прийняття цього положення, адже те, що депутати його затвердили – це лише десять відсотків успіху. Показовим є те, що воно сформоване громадою і для громади.

«БВ»: Які ще ініціативи Ви запроваджуєте?

Н.Г.: Ще до бюджету участі в межах діяльності однієї ініціативної групи ми підняли питання комунального майна. Завершували, що правда, в межах іншої, але результатом проведеної роботи є те, що зараз на сайті міської ради можна знайти інформацію про будь-яке комунальне майно: кому воно здане в оренду, на який термін, за якою ціною. Дуже багато всього цікавого, особливо для журналістів, які хочуть проводити дослідження.

У період, коли в мене була декретна відпустка, я почала часто відвідувати лікарні нашого міста. Ще раніше ми вели мову про те, що медицина – це галузь, яка є «законсервованою» і потребує якоїсь активності. В одному з медичних закладів у мене стався прикрий випадок. Я людина, яка завжди шукає конструктиву, тому внесла пропозицію щодо інформатизації нашої медичної галузі міста. Незабаром у нас запрацює дуже сучасний інноваційний медичний портал, де можна буде побачити абсолютно всю інформацію про медичні заклади міста: їх фінансові ресурси, лікарів, наявні ліки тощо, записатись онлайн на прийом. І знову ж таки, ми ввели цю ініціативу, із самого початку запропонувавши чернівчанам підписати петицію, щоб показати міській владі, що це питання актуальне для наших мешканців. Було зроблено низку звернень, проведено декілька робочих столів, розбирали, яке саме програмне забезпечення необхідне. В день перед тим, як мали виділяти кошти, один депутат міської ради сказав, що це зараз неактуально, тому що має відбутися

медична реформа (про яку ми чуємо вже 20 років), тому є зміст її дочекатися, а вже потім виділяти гроші, адже тоді можливо, збільшать фінансування. Ми говорили буквально з кожним депутатом, переконували у необхідності прийняття цього рішення. Вони проголосували «за», нам виділили комп'ютери виділили і ми вже, відповідно, чекаємо на завершення роботи.

Також зараз ведеться робота над відкритими даними, зокрема цим займаються громадська активістка Надія Бабинська і громадянська мережа «Опора». Цю роботу розпочали з Верховної ради, а зараз, відповідно, працюють з міською.

І знову ж таки, за моєї ініціативи було підняте питання про відкритість інформації в медичній галузі. Наприклад, є абсурдом, що в медичній галузі таке поняття як конкурс на лікарські посади, не те що на керівні, навіть не передбачений законом. Тобто людина, яка має найбільшу професійну відповідальність, приходить на роботу просто так, без будь-якого конкурсу. В освітан це законодавчо зафіксовано, а в медицині – ні. Окрім того, закритою є інформація про вакансії. Ми робимо спроби працювати десь і в цьому напрямі.

Цікавою на сьогодні є і ситуація стосовно молоді. Зараз розробляємо положення про стажування студентів в міській раді, щоб вони мали можливість попрацювати і у виконавчих органах, і помічниками депутатів, хочемо організувати для них таку невеличку школу. Завжди чуємо від працівників міської ради про брак кадрів, про відсутність молоді, яка не хоче йти працювати за три тисячі гривень. Я до цього дещо скептично ставлюся, адже хороших працівників завжди можна знайти, якщо над цим працювати, переконувати молодь, що три тисячі – це тільки початок. Тому будемо реалізовувати і цю ініціативу.

Але основна робота зараз, влітку – це, все ж таки, бюджет участі, тому що з першого липня вже почався прийом заявок. На сьогодні головне – донести мешканцям міста правильну інформацію, попрацювати з ними,

щоб вони подавали проекти, щоб брали активну участь у формуванні бюджету. Адже це не тільки історія про розподіл коштів – це історія про те, наскільки активними будуть мешканці у вирішенні своїх проблем. Якщо просто просити людей написати якесь звернення, ефекту не буде, а тут є можливість мотивувати свою активність за допомогою грошей. Якраз у цьому випадку за допомогою бюджету участі є можливість збільшити відсоток активних мешканців Чернівців до 50%. І якщо ми зможемо це зробити за декілька років, то я думаю, що у нас більше не постане питання про підкуп виборців, про несвідомий вибір депутатів. Є влучна фраза, що знання бюджету – це дуже хороше щеплення від популізму, і це насправді так, адже коли до тебе приходить людина з обіцянками і просить дати мандат, ти можеш проаналізувати її слова, співставити із тим, що знаєш, і зробити висновки.

Тому, відповідно, декілька років необхідно добре попрацювати саме над цим проектом. Це насправді дуже глибокий інструмент, який необхідно правильно подати мешканцям. Разом з тим паралельно працюватимемо і над іншим напрямками. Сподіваюся, що все вийде і з медичною реформою, і якщо не цього року, то наступного, напрямок фінансування таки буде змінено.

Зараз є така проблема, що на центральному рівні приймаються дійсно хороші інструменти, хороші законодавчі акти, але вже в регіонах їх використання повністю нівелюють. Тому коли я читаю оцю концепцію фінансування, то, попрацювавши два місяці над медичною галуззю, вже бачу, як це буде насправді: воно гарно виглядатиме на папері, а по факту система залишиться старою. Тому мають бути певні запобіжники, щоб цього не сталось. Повна інформатизація – один з таких запобіжників, тоді не постане, наприклад, питання про того чи іншого керівника – людина або працюватиме при відкритій системі, або не зможе працювати і піде.

Аналогічно це стосується і наглядних рад при медичних закладах.

Ми збираємо активних людей, яким справді болить питання медицини. Має бути налагоджена співпраця з головним лікарем, налаштування на конструктив. Я розумію головних лікарів, так само як і директорів шкіл. Є дуже багато проблем, які вони не можуть озвучити, тому що бояться втратити своє місце. Проблем навіть більше, ніж ми собі про це думаємо. Навіть з огляду на це наглядова рада має працювати для того, щоб підносити мешканцям і депутатам ті чи інші проблеми.

«БВ»: Ви не лише активний громадський діяч, а й мама трьох донечок. Як вистачає часу і сили на все?

Н.Г.: Насправді це не важко, тому що розумієш, що тобі це потрібно. Буває, що руки опускаються, але тримає усвідомлення того, що в Україні вже був один шанс, зараз є другий, і його не можна втратити. Як мама своїх дітей хочу, щоб вони жили в достойній країні. Я знаю, що до цього часу країну нам створювали батьки, знаємо, що десь «пішло не так», тому і маємо зараз те, що маємо. І для того, щоб не допустити помилок в майбутньому, щоб не бачити більше цих жертв, нам треба активно працювати. Я думаю, це має розуміти кожен. І коли бачиш, що все іде по тій колії, яка була раніше, коли дивишся, що нічого не змінюється, хочеться кричати. Потім думаєш: давай спробуємо ще раз. Як кажуть, з гарячим серцем і з холодним розумом. Давай спробуємо ще цю ініціативу, а може, щось вона змінить.

Якось так і з'являються сили.

Насправді, я можу займатися громадською роботою ще й, тому що є загальне налаштування в сім'ї, підтримка. Чоловік знає, що це потрібно, старша донька теж все розуміє і завжди допомагає з малечею. Це важливо відчувати від них підтримку.

«БВ»: Що, на Ваш погляд, потрібно робити громаді, з чого починати?

Н.Г.: Треба працювати. Ми всі думаємо, що нам хтось має щось принести. Зараз недостатньо просто працювати на своїй роботі, навіть якщо ти дуже добре виконуєш обов'язки, не порушуєш законодавства, скажімо, в антикорупційній сфері. Сьогодні треба пам'ятати, що є люди, які могли відсидітися вдома, але пішли нас захищати, а тепер і додому вже не повернуться. І навіть якщо у голові часом промайне думка, що тебе це не стосується, треба згадувати біль всіх цих людей. Дивитися, передивлятися – без криків, без популізму, і знаходити в собі сили щось робити: виходити на вулицю, говорити з сусідами, що «давайте зробимо те і те, давайте поклопочемось». На сьогодні активізм мешканців дуже вітається, і навіть те політичне протистояння, яке відбувається, зокрема, і в нашому місті, дає додаткові можливості для мешканців і активістів. Головне зрозуміти, в якому напрямку рухатись, і робити щось, щоб місто стало кращим.

Статистика, факти, події

ВИЙШЛО В ДРУК НОВЕ ВИДАННЯ – ГАЗЕТА «РАДНИК СТАРОСТИ»

За підтримки Швейцарсько-Українського проекту «Підтримка децентралізації в Україні» DESPRO вийшло в друк нове видання – газета «Радник Старости».

Видання покликане надати практичну допомогу новим посадовим особам у системі місцевого самоврядування.

Завантажити перший випуск газети можна за посиланням:

[https://buhgalter.com.ua/upload/news/2016/radnik_starosti%2001%20\(01\).pdf](https://buhgalter.com.ua/upload/news/2016/radnik_starosti%2001%20(01).pdf)

Джерело: decentralization.gov.ua

АННА СТАТНА, голова осередку Пласту в Чернівцях

ПЛАСТ – ЦЕ НЕ ПРОСТО ОРГАНІЗАЦІЯ, ЦЕ ЖИТТЯ

«БВ»: Що таке Пласт насправді?

А.С.: Пласт – це українська скаутська організація, яка сприяє всебічному, патріотичному вихованню та самовихованню дітей і молоді на засадах християнської моралі. Ми не є якоюсь «міфічною» організацією, яка існує тільки на папері. Пласт уже п'ятнадцять років активно розвивається і діє у Чернівцях, ми працюємо з дітьми і молоддю, маючи на меті виховати свідомих, відповідальних і повновартісних громадян, провідників суспільства.

«БВ»: Як розвивався Пласт на Буковині?

А.С.: Загалом в Україні скаутинг з'явився у 1911 році. У Чернівцях Пласт було засновано в 1914 році, тобто ми були одним із перших міст, які підтримали цей рух. Окрім того, пластові гуртки діяли також в Кіцмані, Вижниці та Вашківцях. Однак після I Світової війни, коли Чернівці перебували під владою Румунії, патріотичні організації почали заборонятися, потім прийшла радянська влада, тому діяльність Пласту занепала. Відновився він лише п'ятнадцять років тому, і з того часу активно діє. На сьогодні у нас уже налічується близько ста тридцяти членів, хоча тоді, коли він тільки зароджувався, у Чернівцях їх було близько трьохсот. Тому у цьому напрямку маємо над чим працювати.

«БВ»: Як діє організація? Яка її структура, схема?

А.С.: Пластуни розділені за віковими групами. Ці групи називаються уладами. До речі, зазначу, що ми маємо дуже багато своїх слів, термінів, які можуть спочатку здатися дещо незвичними.

Так от, діти віком від 6 до 11 років називаються новаками і новачками. Хлопчики і дівчатка займаються окремо – в гуртках по 6-8 чоловік. Новацький гурток має назву «рій». З дітьми займається старший пластун – виховник. Кілька роїв можуть об'єднуватися у «гніздо».

Молодь віком від 11 до 18 років називається юнаками і юначками. Вони також займаються у гуртках, де може бути максимум 10 чоловік, і мають свого наставника із старшопластунів. Гуртки юнаків чи юначок можуть об'єднуватися у «курені».

Дорослі віком від 18 до 35 років – це старшопластуни, від 35 років – пластуни-сеніори. У Пласті вони займаються виховницькою діяльністю, виконують адміністративні обов'язки або просто беруть участь в діяльності організації.

Ну а всі пластуни однієї місцевості – від новаків до сеніорів – об'єднані у станицю.

«БВ»: Як саме здійснюється виховна діяльність?

А.С.: Форми і методи роботи, які використовує Пласт, ефективно діють уже понад сто років. Виховницькою діяльністю може займатися тільки той пластун, який пройшов спеціальне навчання – вишкіл. Причому, вишколи для новацьких виховників і для юнацтва різні, адже виховний процес у гуртках здійснюється за різними програмами.

Пластові заняття називаються сходинами. Вони проводяться один раз на тиждень. Сходина мають обов'язкові елементи, серед яких – розповіді на ту чи іншу тематику (гутірки), певні практичні заняття, майстер-класи (майстерки), ігри. Темі бесід різноманітні: як пластові – пластова історія та закони, практичне пластування тощо, – так і загальні, пов'язані з морально-етичними цінностями, вивченням історії та традицій, ознайомленням з цікавими особистостями. Це можуть бути і просто розмови про якісь побутові, повсякденні речі чи ситуації, що теж є не менш важливими. Беручи участь в обговоренні чи дискусії, діти вчаться говорити, висловлювати свою думку. Також виховник може провести сходина у формі екскурсії, невеликої мандрівки, зустрічі з якоюсь цікавою людиною.

Якщо у новаків на сходинах більше часу

приділяється іграм, щоб дітям було цікавіше і вони не стомлювались, то у юнацтва заняття вже більш серйозні. Перші два роки виховник займається з гуртком, а потім він вже може давати певні завдання дітям, щоб вони самі підготували тему заняття, якусь майстерку чи розповідь. Юнаки та юначки вчаться бути самостійними, відповідальними, приймати рішення. Їх активно залучають до організації та проведення пластових заходів. Виховник залишається з ними постійно – до 18 років.

Варто також зазначити, що виховник у Пласті – це не вчитель, він швидше виконує роль старшого друга і порадирика, наставника. У новаків виховник називається «братчиком» або «сестричкою», у юнаків – «другом», «подругою».

Кількість дітей у гуртку, як я вже зазначала, обмежена. Це робиться для того, щоб виховник мав можливість приділяти всім дітям максимум уваги, контролювати дисципліну.

Важливим виховним елементом є те, що всередині гуртка кожен з пластунів виконує певну функцію: гуртковий – очолює гурток, писар – робить протоколи сходин, займається листуванням, хронікар – веде історію гуртка, скарбник – збирає вкладку тощо. Всі вони обираються шляхом голосування на певний період, потім ролі змінюються. Тобто діти мають можливість спробувати свої сили у різних видах діяльності. Знання, уміння та навички, здобуті у гуртку, згодом стають у нагоді в реальному житті. Пластуни також вчаться комунікувати між собою, працювати в команді, вирішувати конфліктні ситуації,

якщо такі виникають.

В Пласті існує власна система заохочень. Є, наприклад, спеціальні відзначення на нагороди, які даються за успіхи та досягнення. Займаючись у Пласті, діти мають пройти декілька етапів, після кожного з них присвоюється відповідний пластовий ступінь. Кожен етап – це комплекс спеціальних завдань для самовдосконалення, які повинні виконати пластун чи пластунка.

Менші дітки здобувають всі свої знання у вигляді гри. Навчилися малювати – отримали одне звання, навчилися орієнтуватися в рослинах-тваринах – мають інше звання. Це називається «вмілість». В юнацтві є чотири звання, які вони можуть отримати, коли виконають певні вимоги. Є як практичні вміння, наприклад, розкласти вогонь, намет, піти в мандрівку, пройти певну кількість кілометрів, приготувати їжу, так і теоретичні – знати історію України, географію, різні шляхові сполучення – як добратись до того чи іншого населеного пункту тощо. Таких вмілостей є величезна кількість. Пластуни мають бути обізнані у різних галузях, дисциплінах, щоб їм було легше в майбутньому, щоб вони могли почувати себе впевнено і комфортно у будь-яких умовах і за будь-яких обставин.

Всі відзнаки пластун носить на однострої – спеціальній пластовій уніформі. Чим більше різних відзнак – тим «крутішим» вважається пластун.

«БВ»: Як стати пластуном?

А.С.: Це дуже просто. У Пласт дітей приймають з шести років, а так, загалом, вік не має жодних обмежень. Людина може до нас прийти і в 20 років, і в 40, і в 60. Якщо вона активна, відчуває тягу до нових знань, хоче поділитися власним досвідом або знайти цікаву компанію – без проблем може прийти до нас, написати заяву, пройти випробувальний термін і стати дійсним членом організації. Головне, щоб її прагнення було щире. Кожен, хто приходить у Пласт, має власні уявлення про організацію, якісь певні наміри, і ми повинні знати, чи ці наміри

щирі. Протягом року ми залучаємо людину до організації і проведення наших заходів, навчаємо, як правильно це робити. Якщо їй це подобається, вона запалюється і хоче продовжувати, вона стає дійсним членом і має повне право голосу в організації.

Маленьку дитину батьки можуть привести на декілька занять. Якщо дитині сподобалося – батьки пишуть заяву на вступ. Старші діти, підлітки пишуть заяви самі.

«БВ»: Як приходять діти? За власною ініціативою, за ініціативою батьків?

А.С.: За власною ініціативою приходять, зазвичай, старші – віком від 14 років, правда, їх менше, ніж маленьких діток. Просто у підлітковому віці у дітей розпочинаються дискотеки, розваги, і їм важко пристосуватися до нашого пластового стилю життя, важко перелаштуватися, особливо коли є сильний вплив оточення. Але є й такі патріотично налаштовані діти, які приходять самі, приводять своїх друзів, і вже зараз вони цілими компаніями активно пластують, ведуть здоровий спосіб життя, ходять в гори, пропагують все українське.

А менших, в основному, приводять батьки, які хочуть, щоб їх діти росли патріотами. Вже у процесі, коли вони розуміють, що дітей вчать не лише патріотизму, а й багатьом іншим цікавим і корисним речам, дуже радіють, розповідають про Пласт своїм друзям, родичам. В результаті відбувається просто шалена реклама. У нас часом навіть утворюються черги із молодших діток, тому що не вистачає виховників. До речі, зараз це теж актуально. Наші виховники – це, зазвичай, студенти, і після навчання вони їдуть з Чернівців. Місцевих пластунів досить мало, але й вони не завжди залишаються на місці. Життя – річ непередбачувана: хтось їде за кордон, хтось виходить заміж чи одружується, переїжджає в інше місто. На їх місце приходять нові люди. Тобто ми постійно відчуваємо «плинність кадрів», але, незважаючи на це, намагаємося рости, збільшуватися. Тим більше, що наша діяльність зараз дуже важлива і потрібна.

«БВ»: Пласт часто асоціюють з таборами, походами, мандрівками. Яку частку в діяльності займає цей бік?

А.С.: У Пласт діти ходять протягом всього року. Холодної пори заняття проводяться в приміщенні, ну а літо – це якраз період таборів, мандрівок, і різноманітних екскурсій, коли пластуни на практиці можуть застосувати всі набуті теоретичні знання.

Ми проводимо місцеві табори окремо для молодших діток 6-12 років і для юнацтва. Табори для старших – більш серйозні, вони проводяться в горах. Там пластуни вчаться жити в таборових умовах, розкласти намети, робити різні види ватр, готувати їсти, орієнтуватися в тваринах і рослинах тощо, тобто навчаються бути більш самостійними в природі. Ми намагаємося також давати різні завдання на історичну, географічну чи пластову тематику, щоб поєднати всі елементи, які діти вивчали протягом пластового року. Кожен табір тематичний, він має власну «легенду».

Табори можуть бути як крайові, так і загальноукраїнські, змішані, де дівчата і хлопці разом, і окремі, широко- та вузькоспеціалізовані. Серед спеціалізованих є летунські, мандрівні, морські табори, військово-спортивні, мистецькі, тобто на них пластуни можуть додатково опанувати якусь дисципліну.

Наприклад, на морському вони сплавають річками на байдарках, ходять під вітрилами, вчаться плавати, надавати допомогу.

За десять днів мандрівного табору пластуни проходять близько ста тридцяти кілометрів, це перша категорія складності в туризмі.

Маршрут пролягає через Львівську, Івано-Франківську, Чернівецьку області. Але на такі табори можуть їхати не всі, а лише ті, хто має задовільний стан здоров'я, може витримувати навантаження, адже доводиться не просто йти, а й нести на собі наплічник, у якому кілограмів п'ятнадцять твоїх речей, а крім того – загальний реманент, посуд, продукти, тому тут треба бути фізично підготовленим.

Дуже популярні серед хлопців, особливо зараз, військово-патріотичні табори. Їх там вчать тактики та стратегії ведення бою, навчають, як користуватися зброєю, як захищатися, як діяти в якихось екстремальних ситуаціях, як вижити під час бойових дій. Умови на таборі справді наближені до військових, і щоб потрапити туди, хлопцям також потрібно мати відповідну фізичну підготовку, адже досить важко два тижні жити в лісі з наплічником та автоматом, потрапляти в непередбачувані ситуації та остерігатись диверсій. Такі хлопці дуже цінуються в Пласті, бо якщо вони вже пройшли цей табір, то, можна сказати, вони готові до всього. Багато пластунів зараз воюють на сході країни, тому для них цей досвід був корисний, вони поїхали вже підготовленими.

Можуть бути також інші табори, теж дуже цікаві. Наприклад, на кінно-спортивному можна відчути себе в ролі козака. Табір має на меті відродження кінного мандрівництва та козацьких традицій. Там навчають їздити верхи, всі учасники ходять одягнуті в шаровари.

Загалом більшість таборів є універсальними, на них можуть їздити і діти, і дорослі. Якщо маєш якийсь захоплення чи хочеш навчитися чогось нового, можна знайти для себе відповідний табір. Любиш творчість – їдеш на мистецький, вчишся там малювати, писати. Хочеш літати – береш участь у летунському таборі, де тебе навчать літати на дельтапланах та парaplанах, розкажуть про основи авіаконструкції.

«БВ»: Окрім кадрових питань, чи виникають ще якісь труднощі?

А.С.: Доволі часто стикаємося з негативним, і навіть ворожим налаштуванням людей, в уявленні яких ми чомусь асоціюємося з нацистами. Для прикладу, коли відбувається якась акція і ми в одностроях йдемо по вулицях, нас

починають називати «гітлерюгендом», кидати «зіги». Незрозуміло, звідки це береться.

Причому, негативно ставляться до організації саме корінні чернівчани. Це не дуже приємно. Поряд з цим вже є досить багато людей, які сприймають нас позитивно, які обізнані з діяльністю організації, особливо ті, хто має родичів у Львівській, Івано-Франківській або Тернопільській областях, де Пласт більш поширений і де до нього звикли.

Ще один міф про організацію: «Пласт – це секта». Побачивши, що ми часто разом збираємось, співаємо пісень біля вогнища, ходимо до церкви, виконуємо якісь свої пластові церемоніали, одягаємо однакові футболки – зразу чіпляють ярлик. Пласт – нерелігійна і позаконфесійна організація. Один з обов'язків пластуна – бути вірним Богові, що означає поводитись відповідно до моральних правил, дотримуватись етичних норм поведінки, проявляти любов до ближніх, бути добрим, турбуватися про інших, шанувати природу тощо. Ми можемо відвідувати разом якісь богослужіння на наші пластові свята, наприклад, День святого Юрія або День Пластової Присяги. Всі пластуни збираються, йдуть в одностроях на літургію або на молебень в церкву. Однак релігії ми в жодному випадку не нав'язуємо. Головне, щоб людина вірила в Бога, а в яку церкву вона ходить, якого патріархату – для нас це неважливо.

Пласт називають «Великою Грою», тому він, як і кожна гра, має свої закони і правила. Це усталені речі, яких ми дотримуємося уже сто років. У нас є свій впоряд, тобто послідовність певних дій, правила поведінки, спрямовані на вироблення відповідальності і дисципліни (це дещо схоже на військові команди). Впоряд використовується під час офіційних пластових заходів, на таборах. На відкритті наших заходів ми співаємо гімн Пласту, «Царю небесний», «Отче наш», якщо цей захід, наприклад, загальноміський – Гімн України. Тобто є певні церемоніали, яких ми не змінюємо. Разом з тим пластуни не завжди ходять строем в одностроях, шикуються чи виконують інші справи. Ми звичайні люди, які люблять разом збиратися, їхати кудись на природу, гарно проводити

час, співати під гітару. До речі, пластові пісні – це теж окрема тема, їх є дуже багато. Чимало відомих гуртів та виконавців мають у своєму репертуарі пластові пісні, пишуть пісні для Пласту.

«БВ»: Які ще заходи проводить Пласт?

А.С.: Заходів надзвичайно багато, причому у різних напрямках. Традиційним є передання Вифлеємського Вогню Миру церквам та громаді міста, проведення благодійної акції «Різдвяна свічечка». Щовесни проводимо День Пласту, в рамках якого організуємо багато різних активітетів, конкурсів, розваг для мешканців та гостей міста, щоб ширше ознайомити їх з діяльністю організації. Для учнівської та студентської молоді міста щороку проводимо історико-патріотичну гру-квест «Листопадовий зрив». Протягом року організуємо чимало заходів, спрямованих на вивчення народних традицій, відзначення пам'ятних дат та ознайомленням з видатними постатями. Окрім того – різноманітні майстер-класи, на які з радістю запрошуємо всіх охочих.

«БВ»: Чи маєте досвід співпраці з владою? Яким чином відбувається цей діалог?

А.С.: Останнім часом працювати стало легше, оскільки після Революції гідності влада стала більше уваги приділяти патріотичним організаціям, зокрема Пласту. На місцевому рівні ми співпрацюємо з міською радою та з обласною державною адміністрацією, зокрема з управлінням сім'ї, молоді та спорту – це наші постійні партнери і помічники в організації заходів. Вони долучаються до заходів, які ми

організуємо, допомагають матеріально та фінансово, а пластуни, у свою чергу, беруть участь у їх заходах. Співпрацюємо також з різними громадськими організаціями, зі спонсорами. Оскільки ми є волонтери, ми не можемо організувати все за свій кошт, тому якісь загальноміські акції проводимо за допомогою спонсорів.

Маємо на меті налагодити співпрацю з місцевим управлінням освіти. Влада готова йти на контакти, і спільна робота в напрямку

національно-патріотичного виховання дітей та молоді може бути плідною. Ми готові допомагати і маємо для цього відповідні ресурси. За сприяння управління освіти могли б організувати акції на базі шкіл, охоплювати своєю діяльністю більшу кількість дітей. Однак наше побажання – щоб влада бачила нас як партнерів і дійсно була зацікавлена в роботі та конкретних результатах, а не використовувала Пласт «для галочки» у своїх звітах. З цим ми категорично не погоджуємося.

СВІТЛАНА ШИЯН,

*керівник громадської організації
«Донбас український»*

НАШЕ ЗАВДАННЯ - ДОПОМОГТИ АДАПТУВАТИСЬ ПЕРЕСЕЛЕНЦЯМ

«БВ»: Розкажіть, будь ласка, про історію створення «Донбасу Українського».

С.Ш.: Ідея створення була трохи спонтанна, і в той же час вона обдумана. У Чернівцях в мене була подруга, з якою ми познайомилися, коли співпрацювали у сфері туризму – Оксана Лелюк, громадський активіст (голова туристичної громадської організації «Палітра Буковини» – авт.). Саме вона запросила мене до себе. До переселення я мала власний бізнес, який втратила, і Оксана запропонувала мені спрямувати свою енергію у громадську діяльність. Чесно кажучи, на той час я була досить далека від цього і насправді не зовсім розуміла, що таке «громадська діяльність». У мене вона асоціювалася із чимось на кшталт «зібралися, випили чаю, розійшлися», чимось неконкретним. Однак поступово Оксана почала мене вводити у курс справи, також допомогли кримчани (Центр регіонального розвитку «Топ-Кая» – авт.). Я почала вивчати цю сферу, їздити на тренінги. Така ознайомила програма у мене тривала близько півроку. Паралельно зайнялась реєстрацією власної організації.

«БВ»: Який напрям діяльності обрали?

С.Ш.: Оскільки ми переселенці, то й напрямки роботи обрали відповідний. Організацію назвали «Донбас Український». Я наполягала, щоб слово «український» було обов'язково. Знаю, що серед тих, хто сюди приїхав, є люди

з проросійськими поглядами, і таких людей у своїй організації бачити не хочу, адже я сама була активним учасником і київського, і луганського євромайданів. Як приклад, одного разу розмовляла по телефону, почувши, що я завершила розмову фразою «Героям слава!», до мене підійшло декілька чоловіків і почали погрожувати. На щастя, двоє абсолютно незнайомих хлопців за мене заступилися і, щоб у мене більше не виникло проблем, супроводжували мою машину аж додому.

«БВ»: Чи не складно було об'єднувати людей?

С.Ш.: Складно. Особливо зважаючи на те, що організація не ставить за пріоритет роздачу гуманітарної допомоги. Я взагалі категорично проти цього, особливо тепер, після двох років з часу переселення. Перші півроку – так. Людям, які приїхали, опинилися в складній ситуації, необхідна допомога, особливо тим, хто з маленькими дітьми, тим, чиї чоловіки в АТО. Але далі яка вже може бути гуманітарна допомога? Це смішно.

Спочатку ми зосередилися на тому, щоб знайти для наших переселенців житло, роботу. Почали надавати правову допомогу, адже не всі знали, куди потрібно йти, щоб оформити ті чи інші документи, особливо пенсіонери. Для тих, хто хотів повернутися додому, оформляли пропуски. Плюс інформація. Ми маємо добре налагоджені зв'язки із Северодонецьком і Лисичанськом, у нас там відкрито два

підрозділи. І якщо люди хотіли їхати, можна було пояснити, як їхати, куди, і хтось у тих містах міг їх зустріти. Також ми виграли два проекти, завдяки цьому спільно з центром зайнятості почали проводити тренінги для безробітних, бухгалтерські вебіари, організували навчання для тих, хто хотів відкрити власний бізнес. При чому, ми охопили не лише переселенців, а й місцевих, які залишилися без роботи. Окрім того, люди мали можливість отримати допомогу психолога.

«БВ»: Як зустріли Чернівці переселенців?

С.Ш.: У всіх регіонах переселенців зустрічали добре. Ми ж всі на початку думали, що це тимчасово, ніхто не очікував, що це так надовго затягнеться. В Луганську, наприклад, я була до останнього, здавалося, що от-от – і все закінчиться. Хлопці майже звільнили місто, місяць-два – і все було б «чисто». А тут ці перші Мінські домовленості, нашим військовим дали наказ відступати з території. Не можна було без сліз дивитися, як регіон здавався. Нас, місцевих мешканців, звинувачують у тому, що ми його не втримали. Але що ми могли зробити? Вийти зі зброєю в руках? Але звідки в нас зброя? Врешті-решт, я сумлінно сплачувала всі податки, і вважаю, що населення мали б захищати правоохоронні органи. Напевно, це комусь вигідно. А тепер я взагалі не знаю, що робити із ситуацією, яка є зараз, і як усе можна повернути.

Так от, повертаючись до питання: нас приймали добре. Допомогали волонтери, які перші це підхопили, населення. Потім сталася економічна криза, долар скочив, у людей погіршився фінансовий стан, зарплати перестали відповідати рівню, у багатьох почав погано йти бізнес. Сім'ям самим стало важко, яка може бути допомога? Просто десь через півроку повинна була включитися держава, однак вона не включається – ні до переселенців, ні до тих, хто воював в АТО.

«БВ»: Чи є співпраця з боку владних структур?

С.Ш.: Ми мали деякі спільні проекти і проводили заходи, однак складається враження, що окремі чиновники сприймають нас дещо відсторонено. На мій погляд, влада у нас ще пострадянська, і це незалежно від того, який вік у службовців. Дуже часто буває, що приходять люди з оновленим мисленням, а воно чомусь

перекривається. Людина спочатку говорить одне, потім їй владне крісло дають, і вона раз – і вже ніби іншими очима все бачить. Навіть мова змінюється.

Разом з тим нас добре підтримали обласний і міський центри зайнятості, заклади культури, де ми проводили свої заходи.

«БВ»: А як щодо громадських організацій?

С.Ш.: Місцеві громадські організації дійсно пішли назустріч. Ми знаходимося в Українському Народному Домі, і всі організації, які тут працюють, підтримують нас, спільно ми провели дуже багато заходів як по наших проектах, так і по їхніх. Ця підтримка – великий плюс. Тому коли я їжджу на якісь семінари, завжди кажу всім: державні органи звикли чекати команду «зверху», велика рідкість, коли приходить хтось унікальний, хто не хоче жити за системою і не боїться брати на себе відповідальність, тому в першу чергу ідіть до громадських організацій і просіть допомоги у них.

«БВ»: Ви плануєте продовжувати громадську діяльність чи, можливо, вертатися в бізнес?

С.Ш.: Звичайно, хотілося б повернутись, але це складно, адже у той бізнес були вкладені всі фінанси. До речі, якщо підприємець говорить, що у нього немає грошей, то їх у нього може і не бути – вони вкладені в процес. У мене був цех, швейні машинки, обладнання, зараз я б не хотіла це розпочинати, щоб потім не довелось залишати все знову. Тому хочеться організувати щось інакше. От зараз я надаю послуги з комерційного консультування. Не можу, правда, сказати, що це приносить великі прибутки. Труднощі виникають, коли стикаєшся з податками, та й взагалі через прийняття нового Податкового кодексу стало просто нереально працювати. Вся податкова система переформатована, ліквідовано підрозділи, які надавали допомогу підприємцям.

Звичайно, громадською діяльністю буду займатися. Ми організували зараз Альянс переселенців. Спочатку до нас увійшло багато організацій, але в результаті вони зрозуміли, що треба буде щось робити, тому залишилось тільки п'ять, які хочуть працювати. Це наша організація «Донбас український», луцька організація «Переселенці Криму і Донбасу», «Моя сім'я» з Рівного, організації з Вінниці і Кам'янця-Поділь-

ського. Це люди, які дійсно співпрацюють, щось роблять, готують документи. Зараз хочемо відправити на відпочинок мам з маленькими дітьми. Адже якщо школярі потрапили у табори, то мами з дітьми не мають такої можливості. Ми звернулися до всіх релігійних конфесій у Волинській області, щоб організували поїздку для наших сімей. Пишемо в місцеві ради. Поки що ніхто не відреагував, але ми продовжуємо писати, щоб вирішити ті чи інші питання. Що ми ще можемо зробити? Підняти Майдан? У мене є деякі переселенці, які дзвонять, говорять: давай вийдемо з наметами. Я говорю: хлопці, ну не вийдемо ми з наметами, це нічого не дасть. По-перше, це буде ненормально виглядати на фоні війни, плюс підйдуть туди люди, але з чим? Всі ніби розселені, допомогу якусь отримують. Ніби все більш-менш стабілізувалося. І тут починає щось вимагати? Не всі переселенці навіть розуміють, що вимагати.

«БВ»: 3 якими проблемами, все ж, доводиться найчастіше стикатися?

С.Ш.: В першу чергу, звичайно, це житло. Багато хто не в стані сьогодні зібрати на власне, тому що криза. І це стосується всіх. Складно вести бізнес, ті, хто відкрив якісь підприємства, тепер їх закривають, тому що велика оренда, плюс не так іде продукція – це все «тягне» до низу. Ще одна проблема – створення робочих місць. Це актуально для всіх. Крім загальних, у кожного ще є якісь свої індивідуальні потреби. Загалом проблеми у всіх у нас однакові, просто ми, переселенці, їх відчуваємо більш сильно, тому що у нас немає ні будинків, ні майна. А так, в принципі, ми не одні так живемо.

«БВ»: Переселенці адаптувалися тут? Чи хоче хтось залишитися у Чернівцях?

С.Ш.: Якась частина хоче лишитися, якась частина, попрацювавши, розуміє, що не зможе тут жити. Розумієте, ми з Донбасу, у нас менталітет, все ж таки, трохи відрізняється. Не те, щоб ми інші, просто у нас міста-мегаполіси, де шалений ритм. Якщо ти на роботу о сьомій ранку прийшов, то ти до шостої чи до восьмої вечора працюєш. Всі запізнення, все те, що не вписується у якісь часові рамки, не приймається. Наприклад, сказали, що тре-

ба це зробити вчасно, то треба розбитися, але зробити це вчасно. Через це у нас розривались контакти.

Тут життя більш плавне. Мені легше, я спокійніше на це реагую, тому що за десять років об'їздила Закарпаття, Івано-Франківщину та Буковину і знайома з укладом життя місцевих мешканців. Проте є частина людей, які звикли жити і працювати в драйвовому темпі, і тут їм цього не вистачає, тому й планують з часом переїхати до Харкова, Дніпропетровська чи інших великих міст.

А так загалом люди працюють, спілкуються. Я не можу сказати, що всі нас люблять, але й про якесь негативне ставлення сказати не можу. Окрім того, в Чернівцях, як і в інших регіонах, є свої проблеми, якщо зануритися. Головне те, що всі ми жили і живемо в одній країні. Незважаючи на регіональні відмінності – в інфраструктурі, промисловості тощо, всі ми мали одну й ту ж саму владу, терпимо ті самі негаразди.

«БВ»: Над чим плануєте працювати далі?

С.Ш.: Наша організація увійшла до коаліції громадських організацій «Справедливість заради миру на Донбасі», ми співпрацюємо з багатьма міжнародними організаціями. Проект спрямований на документування порушень прав людини на окупованій території, притягнення винних до відповідальності, покращення доступу до правосуддя для осіб, які найбільше постраждали в ході конфлікту. Наша організація є своєрідним пунктом, ми збираємо інформацію про незаконні місця затримання людей, про втягнення дітей до військової дій чи залучення їх до незаконних озброєних формувань тощо. Тому якщо хтось знає про таку ситуацію або сам у неї потрапив, може приходити до нас в офіс і лишати інформацію.

Окрім того, зараз ми поставили завдання провести роз'яснювальну роботу для переселенців щодо змін у порядку виплати пенсій: яким чином це буде відбуватись, куди звертатись, як здійснюватиметься контроль за виплатами. Плануємо підготувати низку виступів по радіо і телебаченню, щоб охопити якомога ширшу аудиторію.

НОВООБРАНІ СЕКРЕТАРІ СІЛЬКИХ ТА СЕЛИЩНИХ РАД: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ У РОБОТІ

У Чернівецькому регіональному центрі перепідготовки та підвищення кваліфікації проходили навчання новообрані секретарі сільських та селищних рад. Для «Буковинського вісника» вони в декількох словах охарактеризували свою сільську раду, поділилися враженнями від роботи, розповіли, над якими основними питаннями працюють, з якими проблемами найчастіше зустрічаються, а також висловили свою думку щодо проведення реформи децентралізації в області.

Андрієць Оксана Іванівна, Киселівська сільська рада Кіцманського району:

Сільська рада налічує 3018 жителів. На її території функціонують дошкільний навчальний заклад, загальноосвітній навчальний заклад I-II ступенів, будинок культури, амбулаторія сімейної медицини, дві аптеки, цегельний завод. На території налічується близько п'ятдесяти приватних підприємств. При Киселівському ЗНЗ функціонує музей села Киселів, в якому зібрані пам'ятки як побуту, так і соціальної сфери.

Враження від роботи, чесно кажучи, спочатку були не з приємних. Багато роботи з населенням, вивчення величезної кількості законодавчих актів. Зараз вже можна говорити про позитив: спілкування з людьми та колегами, набуття нового досвіду.

Основними питаннями, над якими багато працюємо, є надання земель учасникам АТО. Серед проблем – земельні та фінансові.

Щодо реформи децентралізації, то громада ставиться до неї негативно.

Андронік Олена Орестівна, Тарашанська сільська рада Глибоцького району:

До складу сільської ради входить два населених пункти: село Тарашани та село Привороки. Населення складає 2500 осіб, дворів – 735. Сільська рада знаходиться за 18 кілометрів від обласного центру, за 9 кілометрів – від районного. В селі функціонує багато туристично-розважальних комплексів, серед яких – ТРК «Тарашани», «Козацький хутір», «Формула».

На сьогодні сільська рада працює над виготовленням генерального плану, наповненням бюджету, благоустроєм населених пунктів. Стежимо за цільовим використанням земельних ділянок. Серед проблем – невідповідність

законів з реальністю.

Питання об'єднання територіальних громад включено до порядку денного сходів громади, на яких буде заслухана думка кожного мешканця.

Гермаківська Юлія Михайлівна, Рукшинська об'єднана територіальна громада, Хотинський район:

До сільської ради увійшло шість населених пунктів, загальна кількість населення – 7505 осіб. На території громади є шість шкіл, чотири дитячі садки, дві амбулаторії сімейної медицини та два фельдшерсько-акушерські пункти. В планах є будівництво в селі Рукшин будинку культури.

Вражень від роботи є багато. Багато різної інформації у зв'язку із об'єднанням, багато спілкування. Раніше до обрання секретарем працювала у сільській раді на посадах землевпорядник та бухгалтера, тому маю досвід роботи в органах місцевого самоврядування.

На даний час працюємо над проектами на капітальний ремонт шкіл та амбулаторій за рахунок коштів, які держава виділяє на інфраструктури, а також над процесом ліквідації школи в одному селі, де в класах

навчається по троє дітей. Найбільша проблема – це земля для учасників АТО, а також оформлення субсидій.

Щодо децентралізації, то ми самі є учасниками процесу, оскільки вже пройшли етап об'єднання. Громада ставиться до цього по-різному. Одні підтримують, інші кажуть, що цього можна було і не робити.

Гуцул Інна Станіславівна, с. Зелений Гай, Новоселицький район

Населення сільської ради складає 1899 осіб (зареєстрованих), фактично проживає 2200 осіб. В селі є школа, дитсадок, амбулаторія сімейної медицини, церкви різних конфесій.

Працюємо над вирішенням поточних питань місцевих мешканців. Серед проблем – мобілізація, земельні питання, виділення земельних ділянок для учасників АТО (з цією метою проводимо інвентаризацію земель).

Децентралізація – спірне питання. Люди реагують і з негативом, і з позитивом. Необхідно проводити збори села, роз'яснювати це питання.

Звягіна Галина Василівна, Довгопільська сільська рада, Путильський район:

До сільської ради входить чотири села, кількість мешканців – 2300. Відстань до обласного центру – 120 км. На території сільської ради є школа I-III ступенів, два дошкільних навчальних заклади, будинок культури, клуб, дві бібліотеки. Амбулаторія сімейної медицини та фельдшерсько-акушерський пункт.

Робота секретаря – це робота з людьми, вона потребує багато терпіння і такту, потрібно також бути обізнаним у всіх питаннях. На плечі секретаря лягає досить велике навантаження. Раніше працювала спеціалістом сільської ради, тому маю досвід роботи в органах місцевого самоврядування.

Серед питань, над якими працюємо – правильне оформлення документів (протоколів, розпоряджень, рішень сесій і виконкому), роз'яснення про переваги об'єднання громад, земельні питання, вирішення поточних проблем місцевих мешканців.

Проблеми, з якими доводиться зустрічатись у роботі – необізнаність людей із законами.

Розумію, що треба також працювати над собою, потрібно більше часу на вивчення законодавства, ознайомлення з новими нормативно-правовими актами. Ще одна проблема – нестача коштів.

До децентралізації громада ставиться не дуже зацікавлено, проте з людьми треба працювати і показувати конкретні переваги.

Калинчук Тетяна Михайлівна, Коритнянська сільська рада, Вижницький район:

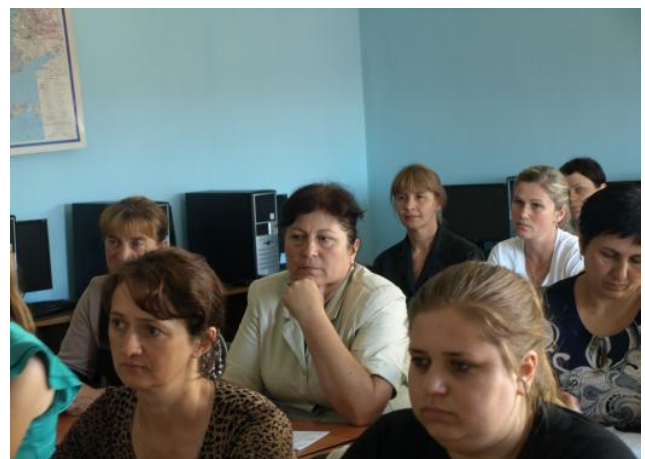
Коритнянська сільська рада включає два населені пункти: Коритне та Бережанка. Населення складає близько 3370 осіб. На території ради – школа I-II ст., Бережанський НВК, клуб с.Бережанка, амбулаторія сімейної медицини, ФАП, дитячий садок «Калинка», дві аптеки, будинок для людей похилого віку Вижницького терцентру. Є п'ять релігійних громад.

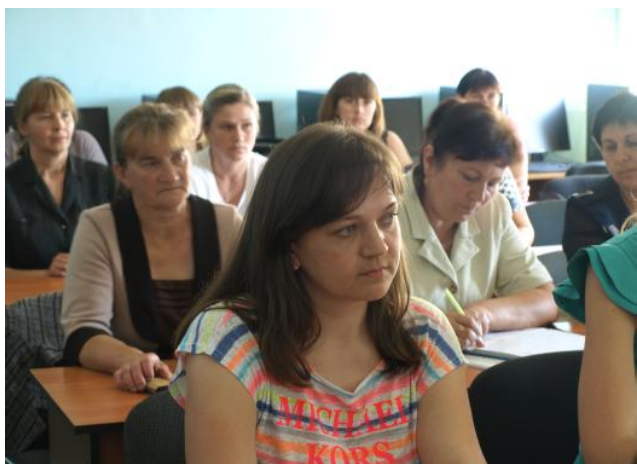
До обрання на посаду працювала вихователем у Коритнянському ДНЗ, тому досвіду роботи в органах виконавчої влади чи місцевого самоврядування не маю. Потрібно постійно вчитися, бути уважним, мати ясний розум і терпіння.

На даний час працюємо над регуляторним актом «Місцеві податки і збори».

Щодо проблем, то потрібно більш ретельно проводити роботу з мобілізації населення призовного віку, необхідно також організувати роботу з оформлення та здачі документів у відділ соціального забезпечення населення.

До процесу децентралізації люди ставляться по-різному. Недостатньо інформації про реформу.

Кащук Олена Іллівна, Карапчівська сільська рада, Глибоцький район

Сільська рада має населення 2046 осіб. До складу сільської ради входить тільки одне село – Карапчів. Відстань до районного центру – 8 км. На території села є дитячий садок, будинок культури, розташовані ліцей ім. М.Емінеску, спецшкола-інтернат для дітей з дефектами зору, амбулаторія сімейної медицини, відділення зв'язку, вісім магазинів, залізнична станція, військове лісництво, лісосклад, будівля спиртзаводу (не працює з 2000 року).

В сільській раді працюю з 1990 року. За спеціальністю я бухгалтер. Працювала бухгалтером, спеціалістом II категорії в апараті сільської ради, понад 8 років – головним бухгалтером. З 2008 року і до цього часу працюю секретарем сільської ради. Робота була знайома, тому враження нормальні. Дещо мала заробітна платня – посадовий оклад складає 1885 грн.

В сільській раді працюємо над надходженням в бюджет, виконанням плану, покращенням явки до призову громадян на строкову службу, питанням мобілізації.

Серед проблемних найчастіше доводиться зустрічатися з питаннями військкомату. Крім того – нестача коштів.

Для розгляду питання децентралізації потрібно робити сходи села і послухати думку мешканців. Загалом до процесу громада ставиться нормально.

Копичанська Валентина Григорівна, Самушинська сільська рада, Заставнівський район:

До сільської ради входить тільки одне село – Самушин, кількість населення складає 350

чоловік.

З 1997 року працювала головним бухгалтером, з квітня 2015 року по даний час – секретарем.

Проблеми, з якими найчастіше доводиться зустрічатися – призов строковиків та мобілізація в АТО.

До реформи децентралізації громада ставиться негативно.

Корнівська Валентина Григорівна, Пашковецька сільська рада, Хотинський район:

Сільська рада знаходиться за 12 км до райцентру. Кількість населення – 950 чоловік. На території сільської ради функціонує амбулаторія сімейної медицини, Пашковецький НВК, будинок культури, церкви різних конфесій.

Від роботи враження позитивні. Основні питання, над якими працюємо – це заміна вікон у ДНЗ та амбулаторії сімейної медицини, ремонт в'їзного знаку.

Серед проблемних питань – земельні. Щодо реформи децентралізації, то громада ставиться до її проведення негативно.

Марчук Надія Дмитрівна, Кам'янська сільська рада, Глибоцький район

До сільської ради входить село Кам'янка. Населення – 7 тис. чоловік. Є школа, де навчається 1200 учнів, дитсадок на 260 місць, ясла на 50 місць, лікарня на 10 ліжок (цілодобовий стаціонар), швидка медична допомога, будинок культури та музична школа. На рік в середньому: народжується 140 дітей, одружується 50 пар, фіксується 65-70 смертей. В селі є два фермерські господарства, понад сорок торгових точок, функціонує ресторанний бізнес.

На посаді секретаря працюю уже 23 роки.

Зараз займаюся питаннями благоустрою населеного пункту, вирішенням питань добудови корпусу до школи на 700 місць, питаннями децентралізації, сплатою податків за оренду землі, заключенням договорів оренди на землю, виготовленням генерального плану населеного пункту.

Проблеми найчастіше виникають через недосконалість законів, які приймаються без обговорень, а ми на місцях зобов'язані їх виконувати. Серед проблем – мобілізація

військовозобов'язаних.

Реформу децентралізації мешканці нашого села не схвалюють, оскільки це нагадує розпаювання колишніх колгоспів. Цю думку вони висловили на загальних зборах села минулого року.

Мар'янчук Ярина Миколаївна, Карапчівська сільська рада

До складу сільської ради входить три населених пункти: села Карапчів, Бабине та Вали. На її території функціонують: три школи, амбулаторія сімейної медицини, три ФАПи, дитсадок, три бібліотеки, два клуби, будинок культури, цегельний завод. Працюють пилорами, магазини, кафе та бари, АЗС та фермерське господарство «Карапчів».

Маю попередній досвід роботи, тому що раніше працювала діловодом і завідувачем ВОС, а також бухгалтером і головним бухгалтером сільської ради. Враження від роботи на посаді секретаря позитивні, тому що я люблю працювати з людьми. Багато дізнаюся нового, намагаюся вивчати і правильно застосовувати законодавство.

Основні робочі питання – це виконання доходів бюджету, оформлення субсидій, допомога малозабезпеченим верствам населення.

Серед проблемних питань – земельні, соціальні та мобілізація.

Щодо проведення реформи, то вона відбувається на низькому рівні.

Пелепко Стефанія Андріївна, Старожадівська сільська рада, Сторожинецький район

До сільської ради входять села Стара Жадова, Нова Жадова, Дібрівка та Косованка. Населення – 4257 чоловік. На території сільської ради

Перепідготовка та підвищення кваліфікації

функціонують Старожадівський навчально-виховний комплекс, Старожадівська ЗОШ І-ІІ ст., дошкільний навчальний заклад «Ромашка», два клуби, поштове відділення зв'язку та відділення банку.

Посада секретаря сільської ради передбачає велику відповідальність. До обрання мала досвід роботи на посаді спеціаліста.

Серед питань, над якими зараз працюємо – діти в складних життєвих обставинах. Вирішуємо земельні питання, які є найбільш проблематичними.

У зв'язку з тим, що до сільської ради входять чотири населені пункти, громада проголосувала проти об'єднання, однак ставлення до реформи позитивне.

Перепелиця Катерина Миколаївна, Черногузівська сільська рада, Вижницький район

До складу сільської ради входить один населений пункт – село Черногузи. Кількість населення – 3000 чоловік. Є школа І-ІІІ ступенів, дошкільний навчальний заклад, сільський будинок культури, бібліотека. Фельдшерсько-акушерський пункт, пошта, п'ятнадцять магазинів, два бари, дві їдальні, стадіон.

До обрання секретарем я вже мала попередній досвід роботи в органах місцевого самоврядування – працювала діловодом і бухгалтером. Враження позитивні, незважаючи на те, що є багато чого нового для мене, більше роботи і відповідальності.

Працюємо над нотаріальними питаннями, питаннями ДРАЦСу, оформленням субсидій для населення, займаємось земельними питаннями. Земельні питання та мобілізація – найбільш проблематичні.

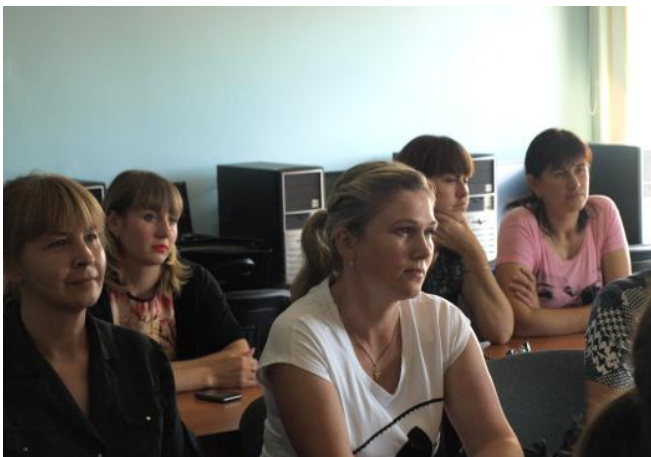
Сворожинська Наталія Іванівна, Недобоївська об'єднана територіальна громада, Хотинський район

До складу Недобоївської об'єднаної територіальної громади входить чотири села: Ставчани, Долиняни, Керстенці та Недобоївці. Населення складає 7275 мешканців. На території працюють два ДНЗ, дві загальноосвітні школи I-II ступенів, два навчально-виховних комплекси, чотири АЗС, три будинки культури і три бібліотеки. Є пожежна частина, маркети та дрібні магазини.

Досвід роботи в органах місцевого самоврядування до обрання досить малий – 5 місяців працювала землеупорядником. Вражень від нової посади багато – як позитивних, так і негативних.

Щодо основних питань, то у моїй роботі всі питання є основними, оскільки ними потрібно займатися щодня і їх неможливо відкласти на потім. Працюємо над виготовленням генплану села, беремо участь в проектах.

Найактуальнішою проблемою в селі є земля, зокрема відсутність необхідної кількості земельних ділянок для наділу селянам.

Проблеми виникають і через недосконале законодавство щодо об'єднаних територіальних громад.

Чобан Уляна Володимирівна, Оршовецька сільська рада, Кіцманський район

Відстань до Чернівців – 30 км. Кількість населення – 2404 осіб. На території села є школа I-II ст., дитячий садок, амбулаторія загальної практики сімейної медицини, дитячий будинок «Ромашка», агрофірма «Оршівська». Гордість громади – старовинний парк, якому півтори сотні років.

В сільській раді працюю з 2011 року. Спочатку була касиром-рахівником, потім – начальником ВОС, у 2013 році пішла у декретну відпустку. Робота секретаря мені подобається, люблю бути зайнятою.

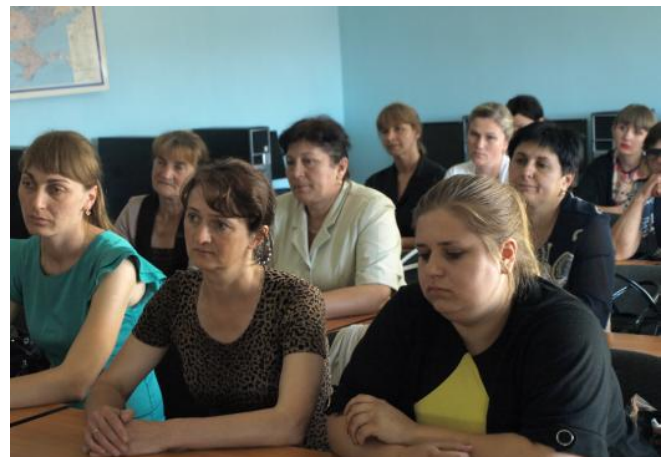
Основними питаннями, над якими працюємо – земельні, зокрема надання ділянок учасникам АТО. Якраз земельні питання є одними із найбільш проблемних – разом із призовом та мобілізацією.

До реформи децентралізації громада ставиться негативно.

Шведчикова Євгенія Василівна, Мосорівська сільська рада, Заставнівський район:

В сільській раді на посаді секретаря виконавчого комітету працюю з листопада 2015 року. Робота дуже цікава і водночас відповідальна. Від роботи отримую багато вражень.

Серед основних питань, над якими працюємо – фінансові та земельні.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ТА ПОСАДОВИХ ОСІБ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ПРОТЯГОМ ПЕРШОГО ПІВРІЧЧЯ 2016 РОКУ

Протягом першого півріччя 2016 року Чернівецьким регіональним ЦППК відповідно до плану-графіку було проведено навчання для 569 осіб, з яких 398 державних службовців, 157 посадових осіб місцевого самоврядування та 14 працівників територіальних підрозділів центральних органів влади.

За Професійною програмою у першому півріччі 2016 року навчання пройшло 60 осіб, з них 24 – державні службовці, 36 – посадові особи місцевого самоврядування. В рамках постійно діючих семінарів проведено навчання для 90 осіб, з яких 88 – державні службовці, 2 – посадові особи органів місцевого самоврядування. У тренінгах взяло участь 38 осіб (26 – державні службовці, 12 – посадові особи органів місцевого самоврядування).

Короткотерміновими семінарами охоплено 381 особу (260 – державні службовці, 107 – представники органів місцевого самовряду-

вання, 14 осіб – працівники територіальних підрозділів центральних органів влади).

У першому півріччі було проведено наступні короткотермінові семінари: «Інноваційна та інвестиційна діяльність в Україні», «Супровід сімей, які опинилися в складних життєвих обставинах», «Запобігання та протидія проявам корупції у сфері управління».

Із постійнодіючих семінарів: «Англійська мова», «Упорядкування документів національного архівного фонду та з кадрових питань в архівних підрозділах органів державної влади», «Запобігання і протидія проявам корупції у сфері управління», «Модернізація та удосконалення діяльності органів місцевого самоврядування і муніципальне співробітництво в сучасних умовах», «Європейська інтеграція як стратегічний курс забезпечення національних інтересів України».

